

Demirel'in «Konuşan Türkiye»si

Generallerin halklarımızı zorla dayattığı ve bir yasaklar manzumesi olan faşist Anayasa'nın kimi yasakları, faşist rejimin bunalımının derinleşmesine paralel olarak aşınıyor. Hatırlardadır, generaller Anayasa'ya, darbe öncesi burjuva partilerinin yöneticilerine "siyaset yasağı" getiren kimi geçici maddele koydurtmuşlardı. Böylece Demirel ve Ecevit gibi kimi burjuva siyasetçiler de yasal politik faaliyetin dışına itilmişlerdi.

Bugün dönüşüyor ki Anayasa'nın; burjuva politik yöneticileri

saha dışı tutan sözkonusu geçici maddeleri fiilen işlemez duruma düşüyorlar. Bir yandan burjuvazi içindeki çelişkilerin derinleşmesi, devleti yönetmede ortaya çıkan anlaşmazlıklar, diğer yandan Türkiye ve Kürdistan halklarının muhalefetlerinin boyutlanması, faşist diktatörlük yönetiminin aciz duruma düşerek yıpranması, sözkonusu geçici maddelerin işlemezliğini beraberinde getiriyor.

Faşist Anayasa'nın yasağını (legal zeminde) ilk zorlayan Demirel oldu. İlk önceleri "Bir

Bilen" adıyla burjuva gazetelerin fıkra ve sohbet yazarlarının satırlarında boy veren Demirel, çevresiyle beraber giriştiği kimi zorlamalarla, burjuva siyaset sahnesinde aktif yer almayı generallere de kabul ettirmeye başladı. Son olarak, Temmuz sonunda haftalık bir derginin kendisiyle yaptığı roportajda doğrudan doğruya kendi ismiyle, kimi konulara ilişkin politik tutumunu açıkladı. Yasal engellerle siyaset yasağını koyanları eleştirerek, siyaset yapmanın hiçbir koşulda engellenemeyeceği (nedense çuvaldızın ucu kendisine de dokunduktan sonra) gerçeğini itiraf etti. "Siyaseti ne kadar ortadan kaldırırsanız, ne kadar kötülerseniz, ne kadar uluorta ona hücumlarda bulunursanız, onu yaparken de gene yaptığınız siyasettir" dedi. Eh, doğru söze ne denir? Eger bay Demirel, ta 60'lı yıllardan 12 Eylül 1980'ye dek yaptığı Başbakanlıklarda, koyduğu siyasi yasaklara, burjuvazinin dışında siyaset yapanlara karşı giriştiği bunca saldırılara rağmen bugün böylesi sözleri inanarak ve herkes için söylüyorsa buna sadece sevinmek gerekir.

"KONUŞAN TÜRKİYE"

Bay Demirel bununla da kalmıyor: "Türkiye meselelerini tartışmıyor. Tartışabilmelidir. Onun için ben susan bir Türkiye'ye yerine, konuşan bir Türkiye'yi daima tercih etmişimdir". diyor. Doğrusu bütün bunlar, kendi başlarına Türkiye ve Kürdistan halklarının dünden bugüne yaşadığı gerçeklerden kopuk ele alındıklarında, güzel sözler. Fakat bu sözlerin sahibinin, inandırıcılığı, güvenirliliği ve hele hele dürüstlüğü ne ölçüdedir? Acaba O "konuşan bir Türkiye" derken gerçekten, herkesin özgürce konuşup tartışabildiği, inançları doğrultusunda örgütlenebildiği bir Türkiye mi istiyor? Yoksa "ko-

Devamı s. 14'de

Nasıl Bir Öğrenci Gençlik İstiyorlar ?

Yüksek Öğrenim Kurumu (YÖK) tarafından hazırlanıp 1985-86 öğretim yılında uygulamaya konulmak üzere rektörlük ve dekanlıklara gönderilen "Öğrenci Eğitim ve Öğretim Elemanlarını Yetiştirme- Oryantasyon Planı", faşist diktatörlüğün nasıl bir üniversite gençliği istediğini en açık bir biçimde ortaya koyuyor.

Bu planın öğrencilerle ilgili bölümünde "üniversite ve yüksek okullardaki eğitimden yararlanmak suretiyle inanç, düşünce ve fikir birliğine oturtulmuş gençlik yapısı oluşturmak" gibi "tek tip öğrenci" amaçlanırken diğer bölümde de öğretim üye ve görevlilerinin "kendilerine teslim edilen öğrencilerin yıkıcı ve bölücü ideolojik akımlara karşı fikirle mücadele yöntemlerini saptamakla" görevlendirilmeleri öngörülmüş. Ayrıca tüm bunların uygulanmasını yönlendirecek merkezi bir kurulun oluşturulması da sözkonusu planda yer almaktadır. Öğrencilerin tutum

ve davranışlarının yakından izlenmesinden öğretim üye ve görevlilerinin seçim ve denetlenmelerine kadar uzayan geniş bir "kontrol sistemi" de kurulacak. Oluşturulduğundan bu yana üniversite ve yüksek okulları birer askeri kıışa haline getirmek için her türlü çabayı sarfeden YÖK'ün başı İ. Doğanmacı ve şurası, bu son planla da şimdiye kadar attıkları adımları sistemleştirmek amacındadır.

Türkiye ve Kürdistanlı üniversite gençliği dün olduğu gibi bugün de kendisini işçi sınıfı ve emekçi halkların şanlı yolundan ayırmayı amaçlayan çabaları boşa çıkaracak; "tek tip öğrenci" yaratma girişimlerine gençliğin anti-faşist birliğiyle cevap verecektir. "Atatürkçü bir gençlik yetiştirme" amaç ve girişimlerini defalarca boşa çıkarmayı başarmış olan Türkiye ve Kürdistan gençliğinin mücadele tarihini, faşist diktatörlüğün üniversite gençliğine yönelik bu son plan ve oyunlarının da sökmeyeceğinin açık bir göstergesidir.

HER ŞEY PARTİ İÇİN !

Partimizi Her Yönüyle Güçlendirmeliyiz

DiIaver ARAM

Partimizin Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halk yığınlarının savaşlarını her koşulda sürdürmesi ve on yıllık mücadelesinin yarattığı kazanımlar biz partililer için onur kaynağıdır.

Türkiye ve Kürdistan'da her yeni siyasal ve toplumsal gelişmenin gerçekçi çözümlenmesini yapması; net, anlaşılır ve doğru politikalar belirlemesi; Partimizin ideolojik, politik ve örgütsel olgunluk düzeyinin kilometre taşlarıdır. Partimiz, Kürdistan toplumsal biçimlenmesi gerçeğinden hareketle oluşturduğu politika ve şekillendirdiği ideolojik okuşuyla, Kürdistan halkının ulusal demokratik mücadelesinin hep ön saflarında olmuştur.

Partimiz hiç bir dönemde mevcut ideolojik, politik ve örgütsel düzeyi ile yetinmedi; bu doğru hatta her zaman ideolojik ve politik düzeyinin yükseltilmesi gerektiğini belirtti. Çünkü yaşamın çok yönlülüğünde, toplumuza özgü ve hergün karşımıza çıkan yeni bir sorunun reçetesini bize Marks'ın ve Lenin'in yazmadığına; bu sorunların üstesinden ancak sağlam ve gelişkin bir ideolojik, politik ve örgütsel yapı yaratmakla gelinebileceğine inandı. Bu nedenledir ki Partimiz, Marksizm-Leninizm bir doğma olarak değil, bir eylem klavuzu olarak kavradı, uyguladı.

İşte Partimiz bu üstünlükleriyle 10. yılını doldurdu. Bu üstünlükleri daha da güçlendirmek, sömürgeci faşizmin ağır baskı koşullarında partimizin aldığı yaraları sarmak, önümüzdeki dönemde partimizi yeni güçlerle mobilize etmek, Kürdistan ulusal demokratik muhalefetini to-

parlamak ve bugün halklarımızın boynuna binmiş faşizm canavarını yoketmek için, partimizi her yönüyle güçlendirmeliyiz.

İşçi sınıfının mücadele tarihi boyunca, en ön saflarda canlarını veren, en çok alın terini dikenlerin hep komünist olduğunu bizzat kendi ülkemizin pratiğiyle de kanıtlamalıyız.

Partimizde daha iyi bir kurumlaşmanın oluşması, Lenin'di normların gelişmesi, canlı bir organizma gibi çalışır hale gelebilmesi için tüm PPKK'çiler olarak bütün enerjimizle, MK'nin 10. yıl dolayısıyla açtığı "Daha Güçlü Bir PPKK İçin" kampanyasına üstün bir moralle katılmalı, her türlü fedakarlığı göstermeliyiz.

Biz PPKK üyeleri, Lenin'in; "eğer işçilere ve köylülere disiplin öğretilmede vicdanımızın rahat olmasını istiyorsak, ilk önce kendimiz ile başlamalıyız" düşüncesinden hareket etmeliyiz.

12 Eylül faşist darbesinden sonra genel olarak Türkiye ve Kürdistan devrimci hareketi, özel olarak da partimiz bir yağın kadrolarıyla birlikte bir o kadar da yan olanaklarını yitirdi; ve bugün kudurgan düşmana tüm bu dezavantajlar içinde mücadeleyi sürdürmektedir. Partimize yeni olanaklar yaratma sorumluluğu biz partili yoldaşların omuzlarındadır. Bizler, çağdaş bir mücadele örgütünün ancak güçlü ihtisas bürolarıyla; işbölümü ve kolektivistimizle geliştirmeye misyonunu yerine getirebileceğini ve tüm bunların sağlanmasında partinin maddi olarak da güçlü olmasının önemli bir etken olduğunu çok iyi bilmeliyiz.

Üstün avantajlara sahip düşmanın çok yönlü saldırılarına, ancak partimizin de çağdaş mücadele araçlarıyla donatılması halinde iyi cevap verebileceği açıktır. Tüm bunlar için biz partililer gece gündüz demeden partimizi hem maddi yönden, hem emekçi Kürdistan halkı içinde parti bağlarının dal-budak salmasını sağlayarak güçlendirmeliyiz. Ancak bu bağlarla partimizin ağır yaralar almasını önleyebiliriz; emekçi halkımızın mücadelesinin ön saflarında üzerimize düşeni yapabiliriz.

DAMLAYA DAMLAYA GÖL OLUR

Merkez Komitemizin Nisan 1985 Toplantısı'nda 10. yıl dolayısıyla başlattığı "Daha Güçlü Bir PPKK İçin" kampanyasının ülke içi ve ülke dışında, her terafta yaygınlaştırarak, partimize yeni atılımların zeminini oluşturacak bir düzeye vardiirmalıyız.

Örgütsel yapıda Lenin'di norm ve kararların yerleşmesinde maddi imkanların önemli bir faktör olduğunu defalarca belirtmenin anlamı yok. Bunun yanı sıra partimizin ve halkımızın davasına gönül verip baş koyanlarla maddi dayanışma içinde olmak herkesten önce partimizin görevleri arasındadır. Daha Güçlü Bir PPKK için kampanyasının güçlendirmek aynı zamanda açık tehlikesinin kol gezdiği ülkemizde, halkın mücadelesi uğruna şehit olan partili yoldaşlarımızın ailelerine maddi dayanışmada bulunmak; ve faşizm zindanlarında düşmanın her türlü çirkef saldırılarına karşı halkımızın mücadelesini o koşullarda dahi sürdüren yoldaşlarımızla dayanışma içinde olmaktadır.

"Daha Güçlü Bir PPKK İçin" kampanyasına katılımı yaygınlaştırmada elbetteki yurt dışı örgütlere çok önemli görevler düşüyor. Bugün ülkede sömürgeci faşist baskıların en ağır koşullarında mücadeleyi sürdürenlerin,

Devamı s. 7'de

Rahşan Ecevit Diktatörlüğün Güvenini Kazanma Çabasındadır

Uzun süreden beri "ha kuruldu, ha kurulacak" diye basında adından sık sık söz edilen DSP'nin "emanetçi" Genel Başkanlığına soyunan R.Ecevit, özellikle Kürt halkı ve sol güçler hakkındaki düşüncelerini her fırsatta tekrarlamaya özen gösteriyor.

Kürdistan sorununu, "Doğu ve Güneydoğu halkının sorunu" olarak ele alıp bu konuda Atatürk'ün milliyetçi anlayışını DSP'nin temel taşlarından birini oluşturduğunu ifade eden R.Ecevit, bunun aksi görüşleri savunanlara karşı çok duyarlı olduklarını belirterek, "Atatürk'ün ulusal birliğimizi sağlayan milliyetçilik anlayışında soy ayırımının, ırk ayırımının yeri yoktur. zaten Türk ulusu Anadolu'da ırklara, soylara ayrılmayacak kadar kaynaşmıştır.Soy ve ırk ayırımını güdenlere partinin kapıları daha kuruluştan önce kapatılmıştır" diyor.

Halklarımız ve onların örgütlü güçleri; Türkiye Cumhuriyeti'nin temelini oluşturan ve burjuvazinin tüm kesimleri tarafından da benimsenerek TC'nin tüm anayasalarında değişmez bir madde olarak yer alan bu ırkçı-milliyetçi Kemalist görüşe ve bu görüşe karşı çıkanları ırkçılıkla, bölücülükle suçlama anlayışına yabancı değiller. Zaten, Türkiye koşullarında egemen ulus şovenizminin pratikte ifadesi olan bu gerici anlayışa karşı çıkıp çıkmamak-kosullar ne olursa olsun-tutarlı demokrat olup olmayı da yakın ilişkilidir. Bu soruna karşı tavır alma konusunda, sosyal demokratların önemli bir bölümünden diktatör Evren'e dek tüm burjuva siyasi çevreleri arasında öзде önemli bir fark yoktur. Tüm burjuva kesimleri, ve bu kesimlerin ırkçı-şoven propagandalarıyla yıllarca beyinleri yoğrulan kimi "demokrat" geçiren çevrelerde, ne kadar "milletin ve ülkenin bölünmezliği", Kürdistan gerçeğinin inkarı üzerine laf ederlerse o kadar yurtse-

ver olacakları inancı egemendir. Bu uğurda yapmayacakları çilginlik, başvurmayacakları barbarlık yoktur.

Sömürgeci burjuvazinin ve işbirlikçilerinin "vatan ve milletin bölünmezliği", "hain sola hayat hakkı tanınamama" şeklindeki anlayışını şu ya da bu ölçüde benimseyen DSP ideologları, partilerine "hain" (!) sızmasını önlemek için, diktatörlüğün devlete memur almada veya memurları işten atmada uyguladığı ölçülerin benzerleriyle DSP ideologları "güvenlik soruşturması"ni yaptırıyorlar. Neredeyse tüzüklerine diktatörlüğün "Pişmanlık Yasası"nın maddelerini koyacaklar. Bu konuda geçmişte CHP için de yer alıp çeşitli sol örgütlerle ilişkileri olmuş bazı sol sosyal demokratlara karşı bile çok titiz davranarak diktatör-

lüğün güvenini kazanmaya çalışıyorlar.

"Dışımızdaki sol akımlarla geçmişte ilişkisi bulunanlar, bugün demokratik sol doğrultuyu benimsediklerini söyleşeler ve bunda çok samimi olsalar bile, kendilerine açıkça, samimiyetlerinin sınaması için zamana ihtiyaç olduğunu veya bunun kamuoyu önünde kesin biçimde kanıtlanması gerektiğini söylüyoruz" (Nokta-25 Mart 1985)diyen R.Ecevit; bu tür açıklamaları bir yandan faşist diktatörlüğün "hain" ilan ettiği sol güçlerle ilişkilerinin olmadığını konusunda diktatörlüğe güven vermeye çalışırken; öte yandan da sol güçlerin örgütlü varlık gösteremediği, tek tek kalan bireylerin de kendilerine (DSP'ye) teslim olmak istedikleri, böylece de "tek umut" oldukları imajını kitlelerde yaratmayı amaçlıyorlar.

Halklarımız, Ecevitlerin umut olmadığını, onların oluşturdukları partilerin kurtuluşu sağlayamayacağını, onların iktidar dö-

Devamı s. 12'de

Yeni Bir "Armağan"

YÖK, geçen yıl aldığı bir karar ile Üniversite öğretimini "harçlı eğitim" adıyla paralılaştırdı. Fakültelelere göre ücret kondu. Tıp fakültelerine yıllık 50 bin lira, hukuk fakültelerine 35 bin, eğitim fakültelerine (eski adıyla eğitim enstitüleri) 10 bin lira "harç" biçildi.

Bununla da yetinilemeyerek, Gençlik Yılı'nda, öğrenci gençliğe yeni bir armağan (!) olarak "harç"lar yükseltildi. Bakanlar Kurulu, önümüzdeki eğitim dönemi için "harç"ları %100 yükseltme kararını aldı. Buna göre; tıp fakültelerine 100 bin; diş, eczacılık ve veteriner fakültelerine 80 bin; mühendislik, mimarlık, fen ve edebiyat fakültelerine 70bin hukuk, siyasal bilgiler, iktisat, işletme, tarih ve coğrafya fakültelerinin edebiyat ve sosyal bilimler dallarına 40 bin; yabancodil hazırlık sınıfları ile bu branşlar dışında kalan diğer dört yıllık yüksek okullar,

hazırlık okulları, iki yıllık yüksek okullar ve açık öğretim fakültelerine 20 bin lira, "harç" olarak belirlendi. Dönem kaybeden öğrenciler, "harç"ı %50 daha fazla ödemek zorundadırlar. "Harç" ödemeyecek durumda olan öğrenciler için sözüm ona bir kolaylık sağlanmıştır: Mezuniyetten iki yıl sonra ödenmek koşuluyla "harç"ın %50'si borç olarak kabul edilebilir.

Basının yaptığı hesaplara göre; sonraki yıllarda önümüzdeki öğretim dönemi gibi "harç"ların %100 değil de, sadece %50 arttırılması öngörülse bile, bir tıp öğrencisi hiç dönem kaybetmeden mezun olduğu zaman 1 milyon lira borçlu olacaktır. Eğer, "harç"ın diğer %50'sini de Kredi ve Yurtlar Kurumu'ndan borç almışsa, tam 2 milyon borçlu olacaktır. Aynı durumdaki bir mühendislik mezunu 1,5 mil-

Devamı s. 15'de

PPKK Halkımızın Çıkarlarının Koruyucusudur

Faşist diktatörlüğün elebaşları Evren ve Özal'ların Kürdistan'da uyguladıkları ekonomik politika, halkı açlıkla karşı karşıya bırakan sömürüyü, talanı yoğunlaştırıyor. Uygulanmakta olan baskı, terör, plan ve projeler halkın kabaran muhalefetine sınırdırmeyi amaçlıyor. Bugüne kadar faşizmin elebaşlarının Kürdistan'da yaşama geçirmeye çalıştıkları gibi, bugünden sonra da uygulamaya sokulmaya çalışılacak tüm plan ve projeler de Kürt halkına zulüm, zindan, yoksulluk ve açlıktan başka hiçbirşey getirmeyecektir.

Özal, kalkınmada önceliğin bazı illere verilmesini gerektiğini söylüyor. Sözde tüm Türkiye Kürdistanı illeri bu kapsamın içinde yer alıyor. Güya özel sektör bu illere yatırım için teşvik ediliyor, muş, edilecekmiş. Bu yalandır. Özal Hükümeti, ülkemize yeni askeri yatırımları teşvik etmekte. Oysa Kürdistan halkının bu türden yatırımlardan hiçbir yararı yoktur. Bu yatırım tipi Kürdistan halkına baskı ve terör getiriyor.

Onlar fabrika yerine havaalanları açmakla meşguldürler. Yüzbinlerce polis, jandarma, işkenceci ve MİT elemanı Kürdistan'da görev yapıyor. Türkiye Kürdistanı'nı bir savaş alanına çevirdiler. Sirt, Mardin, Diyarbakır, Hakkari, Adıyaman, Derşim, Van, Bitlis ve Muş gibi illerimizin kırsal alanlarında toplama kampları kuran faşist diktatörlük, halkımıza alıçakça, hunharca saldırıyor; cinayetler işliyor; çocuk-ihiyar, kadın-erkek demeden binlerce köylümü zü işkenceden geçiriyor, sürgün yollarına başvuruyor. Militer çeteler, namusumuza el uzatarak, kadınlarımızın zorla ırzına geçecek kadar azgınlaşılar.

Faşist diktatörlük Türkiye ve Kürdistan halklarını koyu bir karanlığa boğmuştur. Görev karanlığı yırtmak, kölelik zincirlerini kırmaktır. Faşizmi bir an evvel alaşağı etmek, aydınlık yarınların temelini atmak için

PPKK öncülüğündeki ulusal ve toplumsal kurtuluş mücadelesini boyutlandırmak gerek. PPKK, faşizme karşı savaşında ön safalarda yer almakta, halkımızın çıkarlarını korumaktadır. Özgür bir Kürdistan'ın yaratılması için halkımızın PPKK'ye ihtiyacı vardır. PPKK'ye, sömürgeciliği yıkmak amacıyla sıkı sıkıya sarılmanın gereğini her geçen gün yığınlar daha iyi kavramakta, yığın sempoatisi bize güç kaynağı ol-

maktadır.

—Kahrolsun emperyalizm, sömürgecilik, faşizm ve işbirlikçi yerel gerici güçler!

—Kahrolsun soykırım!

—Yaşasın devrimci demokratik, anti-faşist örgütlerin güç ve eylem birliği!

—Yaşasın PPKK

27.Temmuz 1985

Şoreş Zembilfroş

MODERN GENÇLİK HAPİSHANELERİ

ÜNİVERSİTELER

Bilindiği gibi faşist cuntta gençlik üzerine kendi açısından büyük bir önemle eğilmektedir. En fazla önem verdiği kesim de doğal olarak üniversite gençliği olacaktır. Etkinliğini de yine baskı, terör, yalan, demagoji ve kendisinin kurduğu faşist YÖK ile sağlamaya çalışmaktadır.

Toplumun en dinamik, yeniliklere en açık katmanının gençlik olduğunu çok iyi bilen faşist generaller, üniversite gençliği üzerinde eğitim alanındaki etkinliklerini, başarıları Doğramacı'nın çektiği YÖK kasaplarıyla sağlıyorlar. Bu kasaplar, apolitikleşmiş, toplumsal sorunlara karşı ilgisiz bir gençlik yaratılabilmek için ellerindeki tüm olanakları seferber ediyorlar.

Doğramacı ve çetesi, bu programı başarıyla sürdürebilmek için öğrencileri altından kalkılması çok güç olan sorunlarla karşı karşıya bırakmışlar. Barınma, beslenme sorunu, yetersiz dershaneler, gereksiz bir sürü dersin programa dahil edilmesi ve en son olarak öğrencilerden toplanan haraçlar öğrenci ile dış dünya arasında büyük bir set çekmiştir. Bu sorunlarla karşı karşıya bırakılan öğrenci ister istemez kendi dışında süren hayatla ilişkisini kesmek tehlikesiyle karşı karşıya gelebilmekte.

Tüm bu olanların en açık örneklerini Diyarbakır Dicle Üniversitesi'ne bağlı fakülte ve yüksek okullarda görmek mümkündür. Üstelik Diyarbakır'ın adı bile onları korkuttuğundan, üniversitemize daha büyük bir titizlikle eğiliyorlar.

Toplumsal sorunlara karşı ilgisiz, koydukları kurallara bütünüyle uyan köf öğrenci yaratma eylemlerini (polis de yardımcı) üniversiteye bağlı tüm fakülte ve yüksek okullarda tüm çirkefliliğiyle uygulamaktadırlar. Nitekim eskiden devrimci hareketlerin kalesi olan Eğitim Fakültesi'nde günümüzdeki durum içler acısıdır. Öyleki hemen hergün verdikleri konferanslarla öğrencilerle zorla faşist ideolojili benimsenme çabasındalar. Verilen konferanslara tüm öğrencilerin katılmaları zorunludur. Ama öğrencilerin yüzde 70'e yakın bir bölümü, konferansın yarısında arka ve yan kapılardan salonu terk ederek onlara en güzel cevap veriyorlar.

Bir de YÖK'ün robotlaştırıcı öğretim elemanları kendi aralarında yeni bir puanlama sistemi geliştirmişlerdir: Kendi derslerinden istedikleri öğrenciyi geçirip, istediklerini bırakmak..Bundaki amaç açıktır. Bu robotlaş-

Devamı s. 13.de

Okulumuzdan Görüntüler

Bugün üniversitelerin durumu, kelimenin tam anlamıyla "berbat". Bunun nedenlerini değinmeyeceğim. 4 Bu konuda yazdıklarımızın tümü doğrudur. Eğitim daha da seviyesizleşmiştir. Yüksek okullardaki uygulamalar kışta uygulamalarını andırıyor. Aşağıda okulumuzdan bazı örnekler vereceğim.

—Kılık kıyafete bir çok yasaklar konmuş. Pantolon giyemiyoruz. Erkek öğrenciler de jeans giyemiyor. Kıyafet takmak zorunludur. Kurallara uymayanlar geleni kesinlikle okuldan içeri alınmıyor. Hatta, ziyaretçiler bile okula "yasak kıyafetler" le giremezler. Bir hocamız var, kapıya kadar kovuyor. Okula gelen ziyaretçilere diyor ki; "burası hastahane değil, hapishane de değil, ne ziyaretçidir"?

—Birçok öğrenci bunalmış. Gerçekten de atılma korkusu çok. Bizim sınıftakilerin çoğu çok fazla çalışıyor, yine de "ah! kalacağız" diyorlar. Bazen,

başarılı olmalarına rağmen, "yazılıda yapamadık" diyorlar. Yazılıdan sonra değerlendirmeye yapıyoruz, "iyi gidiyor" diye oldu mu, bu kez de "yok; ya hoca vermezse" diyenler çok oluyor. —Sporda, mezuniyet baloları, üniversite korosu v.b şeylerle öğrencilerin dikkati başka alanlara çekilmeye çalışılıyor.

—İki sene üst üste aynı dersler kalarak atılıyor. Branş dersimiz olmadığı halde, bizim bölümün üçüncü sınıfından, matematik dersinden sayısını tam olarak hatırlayamıyorum ama sanırım 7 veya 9 öğrenci belgelenecek okuldan atıldı.

—Birinci dönem, aynı dersten bir sınıfta 43 kişiden 30'u vize alamadan sınıfta kaldı. Birçoğu ikinci dönem için Şubat tatilinde matematik çalışıyor.

—Bazı öğretmenler sadece kendi çıkarlarını düşünüyorlar. Öğrencilerin durumunu, psikolojisini göz önüne almadan sorunlara çıkarıcı, bireyci yaşıyor-

lar. Örneğin; histoloji öğretmenini sınav kağıtlarının okunmasını kolaylaştırmak için 3 soru soruyor. Birinci dönemin yarısından ikinci dönemin sonuna kadar işlediği onca konudan sadece 3 soru!

—Önlü bir öğretmenimiz var. Bizim derslere girmiyor; fakat derslerine girdiği arkadaşların anlatığına göre derslerde özellikle Osmanlıca sözcükler kullanıyor. Yazdığı notlardan hiç bir şey anlaşmıyor. Darwin'in Evrim Teorisi'ni eleştirerek din sömürüsü yapıyor. Dersinde kalarılardan bazıları sınıfı geçmek için "hocam, hadi camiye gidelim önümüzde namaz kılın" diyorlar. Ders geç kalarılarda da "selamünaleyküm" dediler mi içeriye alınıyorlar. Yani açıkçası geç kalarılarda sınıfın kapısını açabilmek için "selamünaleyküm" anahtarını kullanmak zorunda dırlar.

Dicle Üniversitesi Öğrencisi
Gulçin
15.7.1985

NEDEN KATLETTİLER?

Faşist askeri birliklerin Kürdistan'da halkımıza karşı başlattıkları soykırım hareketi bütün hızıyla devam etmektedir.

Özellikle kırsal kesimlerde herkes can telaşı içinde, her an bir kurşuna hedef olma tehlikesindedir. Topladığımız bilgilere göre son bir ay içinde 30 yurttaşımız katledildi. Ökemi adeta esir kamplarına çevirdiler. Halkı zorla meydanlara toplayıp milliyetçi faşist düşüncelerle "eğitime" zorluyorlar. Halktan zorla "bağış" toplayıp halkı haraca bağluyorlar. Jandarma birlikleri kırsal kesimlerde dur emrine uyulmadığı gerekçesiyle rastgele insanlarımızı katlediyor. Üstelik TV'de ve basında "eşkiya" "şaki" diye nitelendiriyorlar.

Bu ayın ikinci haftasında TV ve basında şöyle bir haber çıktı: "Hakkari'nin Uludere mıntikasında, askeri birlikler ve bölücü çete mensupları arasında çıkan çatışma sonucu Salih Pak-

soy adında bir bölücü eşkiya ölü olarak ele geçti." Bu haber kökten yalan. Biz bunu araştırdık, soruşturduk. Salih Paksoy, Hakkari'nin Uludere mıntikasında yıllardan beri çobanlık yapıyor. 55 yaşında idi, okuma-yazması da yoktu. Olayın gerçeği aynen şöyledir: Çoban Salih Paksoy sürüyle otlatırken uzakta bir jandarma arabası görüyor. Jandarmalar yanına gelip kendilerine bir kuzu kesmesini istiyorlar. Bu teklifi kabul etmeyen suçsuz savunmasız çoban, Salih Paksoy kurşuna diziliyor.

Faşizm Kürdistan'da en şoven, en kanlı ve en barbar yöntemlerini uyguluyor. Yasak ve tapon bölgeler ilan ediyor. Köylülerin kendi ekimlerini biçmelerini müsaade edilmiyor. Ekimler çürütülmeye terk ediliyor. Hayvancılıkla uğraşan bölgelerde hayvanların bazı bölgelere sokulup otlatılmasına müsaade edilmiyor. Bu nedenle hayvanlar,

gerekli besini alamıyor, hayvancılıkta büyük bir gerileme oluyor. Halktan bazıları ellerindeki malları satıp metropoli bölgelerine göç etmek zorunda kalıyorlar.

Faşist askeri birlikler halkı kendileriyle işbirliği yapmaya zorluyor. Gözüne kestirdiği insanlara silah veriyor, maşa bağlayıp ilerici, yurtsever unsurlara karşı kullanıyor. Bu teklifleri kabul etmeyen unsurlara baskı, işkence yapılıyor.

Askeri birlikler, aşiretler arasındaki çelişkileri de yoğunlaştırıp bazı aşiretlerle birlik sağlayıp aşiretleri birbirine düşürüyorlar. Yıllardan beridir çeşitli siyasî olmayan suçlardan aranan bazı aşiret unsurlarına sözde af çıkardıklarını söyleyip bu unsurları ilerici yurtseverlere saldırtıyorlar.

Faşizm Kürdistan'da gün geçtikçe ırkçı, şoven baskıların yo-

Devamı s. 12'de

Gerekirse Tekrar Harekete Gececeğiz

Bugüne kadar çeşitli işyerlerinde işçilik yaptım. Gerçi benim çalıştığım işyerlerindeki işçiler genellikle kendi sınıf bilincini alamamışlar; ama buna rağmen çalıştığım her yerde kısa bir süre içinde kendimi işçilere kabul ettiriyorum. Bir işçinin bir sorunu olduğu zaman ona yardımcı oluyorum. Bu nedenle işçi arkadaşlarım beni severler, sayarlar.

Geçenlerde gönderdiğim mektupta İstanbul'daki konfeksiyon atölyeleri ve fabrikalarında işçilerin sorunlarına değinerek, bizim işyerimizdeki patronun davranışları ve bizim ona karşı tavrımıza değinmiştim.

Berberer çalıştığım işçi arkadaşlarıma patrona karşı nasıl tavir almamız gerektiğini, patronun bizi nasıl sömürdüğünü artı-değerini nasıl elde ettiğini

açıkladım. Patrona karşı birlik olup beraber eyleme geçmemiz gerektiğini söyledim. Kabul ettiler. İş saati dışında dışarıda buluşup eylem taktiğini belirledikten sonra, eylem esnasında hiç bir arkadaşımızın işten atılmasına göz yummayacağımızı, bir işçi işten atıldığı anda hepimizin beraber işi bırakacağına kararlaştırdık. İşe vasaletlik, bazı günler işe geç gittik, bazı günler hiç işe gitmedik. Eskiyeye nazaran iş veriminde %50'lik düşüş yaptık. İki haftalık eylemden sonra başarıya ulaştık, patronun bazı haklarımızı aldık. Eylem esnasında işe gitmediğimiz günleri yevmiyemizden kestirmedik. Ücretimizi arttırdık. Bizim birliğimizden ve gücümüzden korkan patron artık eskisi gibi işçilere hakaret edip, fazla iş çıkarmak

için bizi sıkıştırıyor.

Biz kendi işyerimizde birlik oluşturduk, ufakta olsa bazı haklarımızı aldık. Daha güçlü bir birlik için mücadele edeceğiz. Gerekirse tekrar eyleme geçeceğiz. Bütün sosyal haklarımızı almak için sonuna kadar mücadele edeceğiz. Örgütlenmek için sendikamızı kurmaya çalışacağız. Normal iş saatinin sekiz saate indirilmesi ve sigorta haklarımızın verilmesi için mücadele edeceğiz.

—Yaşasın İşçilerin Birliği ve Sendikal Mücadelesi.

14.7.1985

H.Gernas

Devrimci Demokrat bir işçi

Köylü Milletin Efendisiymiş(!)

Burjuva politikacıların dillerinden düşürmedikleri "köylü milletin efendisidir" sözü ile başlarsam yazıma, hemen aklımıza geçimini tarım ve hayvancılıkla sağlayan sözde "efendi", özünde horgörülen, ezilen bir kesim gelir.

Burjuva politikacılar gerek seçimler döneminde olsun, gerekse diğer dönemlerde olsun, büyük yalan ve demagojilerle, çim derdinde olan köylülerimize büyük vaatlerde bulunurlar. Amaçlarına varmak için işbirlikçi ağalar ve aşiret reisleri aracılığıyla köylüleri birbirinin karşısına çıkarıp çoğu kez yoksul köylülerin ölümüne neden olurlar.

Bir taraftan bunları yapıparken öte yandan da taban fiyatları düşük tutarlar, tarımsal ilaçlara zam üstüne zam yaparlar. Bu da köylünün daha büyük zararlarına uğramasına yolaçar.

Faşist diktatörlük tüm bunlarla kalmayıp yurtsever Kürt gençlerimizi terörist ilan edip, terörist arama bahanesiyle hergün köylerimize baskınlar yapıyor. Daha önceden kendi usaklıklarını yapan muhtarlara gençlerin listesini çıkartıp köylere yapılan baskınlar sırasında listede ismi yazılı olup, o an için köyde bulunmayan gencin ai-

lesini sorguya çekmekte, daha sonra işe genci karakollara çağırıp sorguya çekmektedir. "Silahlı kuvvetlerin, karakolun ihtiyaçları vardır" deyip para ve rüşvet almaktadırlar.

Halkımızın çok eskilere dayananmış geleneklerinden biri de dayanışma ve misafirperverliktir. Faşist hükümet bu geleneği de yok etmek için bir çok çarelere başvurmaktadır. Örneğin, devlet memuru sıfatında "köy koruyucuları" oluşturmaktadır.

Maşa bağlanan bu satılmış kişiler, köylere misafirliğe gelenleri engellemekte, gerekirse jandarmaya haber vererek suçsuz olan bu kişi veya kişileri yakalamaktadırlar. Bu, yaşanan örneklerden sadece biridir. Daha bir çok yöntem vardır.

Fakat sömürgeciler şunu unutmasınlar ki tüm bu yaptıkları yanlarında kalmayacak, köylüler diğer müttefik güçlerle bunun hesabını er geç soracaktır.

Mervan HASUN

"Terörist" Bir Eşek

Sıpasıyla Birlikte Öldürüldü

3.7.1985 günü gece yarısı Silvan ilçesine bağlı Sêdeqne(Bayrambaşı) köyünde kahraman(!) Türk ordusu büyük bir meydan savaşını verdi.

Savaş, şöyle gelişti: Köyde bulunan karakolda, gece nöbeti tutan jandarma erli, karakol bekçisinin yanbaşında bazı ayak sesleri duydu. Bunun üzerine "kimdir O", "tepreme" ihtarlarında bulunur. Fakat O da ne! hareketlilikten gelen ayak sesleri ve hisilti devam ediyor ve de ihtarlara aldırın yok. Jandarma eri

hemen komutanına durumu arz eder., O da Silvan'a, oradan da Diyarbakır'a haber anında ulaştırılır. Helikopterlerle Diyarbakır ve Silvan'dan asker köye taşınır ve karakol mıntıkası esas olmak üzere köy kuşatılır. Gecenin geç saatlerinde köylü silah sesleriyle uyanır. Asker, karakol bahçesi dibindeki hareket eden karartıya ve köyün diğer alanlarına sabaha kadar kursun sıkılarak yüzsek bir kahramanlık(!) ve cesaret(!)örneğini gösterir. Sabah

Devamı:S.14'te

PARTİMİZİ HER YÖNÜYLE.....

Baştarafı s. 2'de örgütlerimizin çok yaygın katılımını sağlamanın zorlukları ortada. Her gün yeni bir operasyon tehlikesini geçirme; ağır ve sürekli kovuşturma altında bu kampanyayı yürütmek; parti'nin yeni yaralar almasına neden olmamalı; uyanık olunmalıdır.

Ama Genel Sekreter yoldaşın da belirttiği gibi "her parti örgütü ve her partili yoldaş sanki 'Daha Güçlü Bir PPKK İçin' kampanyasının sadece kendi omuzlarında olduğu ve sanki ne yapacaksa kendisi yapacakmış gibi davranmalıdır" (Peşeng, 25 Mayıs 1985); partiyi yeni kaynak yaratmalı; yurt dışında başlı günleri, haftaları, ayları oluşturularak partiyi maddi gelir elde edilmelidir.

Partinin yayınları çok yaygınca dağıtılmalı, ulaştırabilen her Kürdistanlı'ya ulaştırılabilir. Gecele, toplantılar düzenlenmeli; parti'nin maddiyetini güçlendirmek için komünistlerin ahlak kuralları içinde olan tüm meşru yol ve yöntemler yaratıcı bir biçimde geliştirilmeli.

Bazı partililer şöyle düşünebilirler; "parti benim bir veya iki saatlik çalışmamla elde edeceğim katkıya mı kalmış? Bu katkı parti'nin hangi sorununu çözer ki?" Yoldaşlar bu ; dünyanın sesiz sedasız bir köşesinde olan bir barışseverin, "ben burada yalnız başıma dünyayı nükleer silahların gölgesinden korumak için propaganda etsem ve imza toplasam neyi değiştirebilirim" biçiminde soru sormasına benzer. Halbuki o barışsever bilmedir ki onun bu çabası aynı anda dünyanın dört bir yanında dünyayı nükleer silahlardan arındırmak isteyenlerin ortak savaşına bir katkıdır. Onun gibi bir yiğit insanın kendi başına verdiği barış mücadelesi dünyada bir nükleer savaş tehlikesini azaltır.

Her birimiz kendi yaşamımızdan daha fazla fedakarlık ederek bu kampanyaya katılırsak; ülkede ve ülke dışında, dört bir yandan bu kampanyaya katılan yoldaşların emeği tek kanalda akıtılırsa, partimizin önündeki bir yiğit engeli temizleyip götürecektir ve böylelikle parti-

nin eli, daha güçlü bir biçimde faşizmin zindanlarındaki partili ve sempatizanlara uzanabilir; şehitlerimizin çocuklarıyla daha güçlü bir dayanışma gösterebiliriz. Ve ihtiyaç duyulan kurumlara ve çağın yarattığı propaganda ve savaş araçlarıyla dona-

namak düşmana karşı daha başa-
rılı bir biçimde mücadele edebil-
liz.

O halde bir kez daha el ele ve-
rerek 10. yıldönümünde "Daha
Güçlü Bir PPKK İçin İleri" şiarı-
nı yükseltelim.

Van'da Yeni Operasyonlar

Yoldaşlar;

Peşeng'in, kudurgan faşizmin halkımıza karşı saldırganlıklarını, planlarını teşhir ettiği ve emekli halkımızın saldırı ve kompiroları boşa çıkarabilmesi için gerçekçi politikalar gösterdiği bilinmektedir. Ben de Van yöresinde son günlerde işgali militarist güçlerin yaptıkları vahşi uygulamalara değinmek istiyorum.

Ağustos ayı başından itibaren sömürgeci militarist güçler Van'ın dörtbir yanına yayıldılar. Çatak, Gülpınar, Özalp ve Başkale yoğun askeri operasyonlara uğradı. Gülpınar ve Çatak kazaları günlerce abluka altında tutuldu; giriş çıkışlar yasaklandı. Daha sonra onlarca emekli, askeri arabalarla Van'ın merkezine götürülerek gözaltına alındılar, vahşi işkencelerden geçirildiler. Bunlarla da kalmadı. Bütün köy muhtarları kaza merkezlerine çağırıldılar; kendileriyle toplantı yapıldı. Muhtarlardan "sivil milisler" de yer almaları amacıyla her köyden isim verilmelerini istediler. Sivil milisler için

adam yazdırmaya yanaşmayan, isim vermeyen muhtarlar gözaltına alındı, başkılara uğradılar. Başkale'nin Eringani, Aşkitan, Hespistan, köyleri ve Ertuşiler'in bir çok köyünün muhtarı halen gözaltındadır.

Köylülere silah dağıtımının yanı sıra Ertuşiler'in Heredis, İi, Rekan ve diğer bütün köylerine karakol kurulması kararlaştırılmış. Muhtarlardan her köyden karakol için bir ev temin edilmesi isteniyor.

Sömürgeci "sivil milis" teşkilatlarını oluşturmak suretiyle Kürdistan emekli köylüsünü bölenin, onları birbirine düşürmenin yollarını deniyorlar. Bu yöntem geçmiş tarihi süreçte de yaşandı. "Böl ve yönet" politikasıyla baskı ve terörle, katliamlarla Kürdistan halkının haklı mücadelesini bastırabileceklerini sanıyorlar. Ama tarih şimdiye kadar defalarca ispatladı ki ezilen, sömürülen, horlanan halkların kurtuluş mücadelesi kanla, terörle, katliamlarla durdurulamaz.

5.8.1985
S.B

PPKK POLİTİK BÜROSUNUN SOL BİRLİK'E İLİŞKİN AÇIKLAMASI:

Partimizin Merkez Komitesi, önerilerini ciddi düzeyde gördüğü için zirveye kadar, partimizin SOL-BİRLİK programının kimi maddelerinin tartışılarak yeniden düzenlenmesi önerisinin SOL-BİRLİK'in diğer üyelerine götürülmesini kararlaştırdı.

Bu karar doğrultusunda partimiz, SOL-BİRLİK taraftarlarına başvurduğunda, taraftar bu noktaların önümüzdeki dönemde yapılacak olan zirve toplantısında ele alınarak tartışılmasını önerdiler. Bu öneriyi prensip olarak benimseyen partimiz, ancak değişiklik

önerilerini ciddi düzeyde gördüğü için zirveye kadar, partimizin SOL-BİRLİK programının kimi maddelerinin tartışılarak yeniden düzenlenmesi önerisinin SOL-BİRLİK'in diğer üyelerine götürülmesini kararlaştırdı.

Partimizin bu kararı, SOL-BİRLİK'in diğer taraftarına da iletildi. Karar diğer beş parti tarafından uygun görüldü. Partimiz içinde bulunduğumuz dönemde bu çerçevede SOL-BİRLİK içindeki faaliyetlerini sürdürüyor.

MİLİTANIN SÖZLÜĞÜ

PARTİDE ETİK

Hazırlayan: Jar PÊŞENĞİ

ahlaki niteliklerin toplamından oluşan bir sistemdir.

PARTİDE AHLAKI İLİŞKİLER: Partide ahlaki ilişkiler komünist ahlakın norm ve prensiplerini komünistlerin davranışlarında, parti çalışmalarında ve onun temel halkalarında -parti temel örgütlerinde- somutlaştırmak, gerçekleştirmek için, parti üyeleri arasında belli pratik ilişkilerin doğal sonucu, yani özünde mevcut olması gereken samimiyet, dürüstlük gibi niteliklerdir. Bu anlamda; parti örgütlerinde ahlaki ilişkiler, komünistler arasındaki karşılıklı ilişkileri belli bir şekilde kontrol eden sosyal pratiğin bir biçimi olarak da kendisini göstermektedir.

KOMÜNİST VİCDAN: Komünist vıcdan komünistin çalışmalarında becerikliliğini, öne konulan görevlerin uygulanmasında özdisiplini göstermesini ve amaçlarının partinin amaç ve görevleriyle, onun program, tüzük ve diğer istemleriyle uyumlu şekilde olup olmadığını, komünistin kişiliğinin özkontrol ve özdenetlenmesini sağlama "yargıcı"dır. Komünist vıcdan, komünistlerin, yönetici kadroların çalışmalarında başlıca ahlaki kontrolçüdür. O, parti ve toplum önünde, sorumluluk ve ödevlerin bizzat kişisel olarak bilinmesini sağlar. Ne var ki, bunun bilincine varmak, O türden bir bilince varmadır ki, sadece parti ve toplum tarafından verilmiş bir görev olarak değil, aynı zamanda ödev ve sorumluluğun kendi önünde, kendine belirmesidir.

Vıcdan, Komünistin iç "yargıcıdır". Bu "yargıcı" onun hareketlerini kontrol eder, onu hatalardan korur, kendi çalışmalarına sevkeder. Komünist prensiplere, normlara, ahlaki ve politik kurallara sıkıca bağlı kalmayı, partinin Leninist normlarını korumayı sağlar. Vıcdan aracılığıyla komünistler kendi şahıslarıyla, isimleriyle; kendi atlıkları, adlarını yargırlar.

Komünist vıcdan, sadece uygulanan davranışların ne anlamda olduğunun farkına bilincini ola-

Markstst-Leninist etik bilim olarak; sosyalizmde ve komünist parti üyelerinin yaşam ve davranışlarında komünist ahlakın kendisini göstermesi ve somutlaşmasıyla; komünistlerden beklenen temel niteliklerle, bireyin kişisel davranışlarının partinin politik çizgisinin uygulanmasına tabi kılınmasıyla, onun uzak ve yakın hedefleriyle ilgilidir.

Politik-sosyal ilişkilerde, ahlaki faktörün rolünün oldukça büyük oluşu ve onun diğer parti kontrol sistemleriyle karşılıklı ilişkilerinin objektif bir gerekliliğinin ürünü olarak, Markstst-Leninist partide olması zorunlu olan etiksel esaslar, yaşamın bütün alanlarına uygulanmalı, çalışmalarda buna dikkat edilmeli, koşullara cevap verilmelidir.

Kürdistan Öncü İşçi Partisi; bütün üye ve sempatizanlarının politik aktivitesini yükseltme, hayat sorunlarını çözüme ulaşması için bütün güçlerini seferber etme zorunluğunu ortaya koyarken, bütün yoldaşların birer komünist olarak çok yönlü gelişmelerine önem veriyor. Kuşkusuz kişiliğinin gelişmesinde önemli rol oynayan ahlaki faktörün bu bütünlük içinde önemli bir yer bulunur. Ahlaki davranışları uyumlu şekilde olmamız ve bu ahlaki kuralları kişiliğimizde somutlaştırmamız, komünistlerin gerçek özünü yığınlara gösterecek, anti-komünist propagandayı yığınlar düzeyinde teşersiz hale getirecek, yığınlarla parti arasında daha canlı ilişkilerin kurulmasını sağlayacak, partinin ve parti üyelerinin geliştirilmesinde büyük bir rol oynayacaktır.

Bu anlamda, Parti üye ve sempatizanları arasında, Markstst-Leninist etiğin, bilimsel olarak öğrenilmesi, önemli bir görevdir.

KOMÜNİST AHLAK: Komünist ahlak, insan davranışı için, ahlaki prensip, norm, bakış açılarından v.s. oluşan, komünist partinin bireyleri ve kamuoyunu

ikna etmesinde destek olan, onun görev, amaç ve istemlerine uygun düşen bir sistemdir.

Kendi tarihsel gelişimi içinde, Komünist ahlak; üç temel biçimde kendisini göstermektedir: proleter, sosyalist, komünist sınıfsız toplumun ahlakı.

Toplumsal bilincin bir biçimi ve pratik karşılıklı ilişkilerin bakış açısı olarak komünist ahlak; objektif maddi ve tinsel yaşam koşullarını, işçi sınıfının, onun öncü komünist partisinin yaşam ve hareketini yansıtmaktadır.

Komünist ahlakın çağdaş aşamada gelişmiş sosyalizm şartlarındaki içeriği 1961' de SBKP Programında biçimlenmiş ve aşağıdaki temel prensiplerde ifade edilmiştir. Komünizme bağlılık; sosyalist yurda, sosyalist ülkelere sevgi; toplumu iyiliği için gönüllü emek çalışmayan yemez ilkesine uyma; toplumsal zenginliğin korunması ve geliştirilmesi için herkesin çalışması; toplumsal ödev için yüksek bilinç; toplumsal çıkarların çiğnenmesiyle uzlaşmazlık; kolektivizm ve yoldaşça karşılıklı yardım; insanlar arasında humanist ilişkiler ve karşılıklı saygı; insanın insana arkadaşlık, kardeşlik ve yoldaşlığı; samimiyet ve doğruluk; toplumsal ve kişisel yaşamda sadelik ve alçak gönüllük; alle içinde karşılıklı saygı, çocukların eğitimi için özen göstermek; parazitizm, samimiyetsizlik, kariyerizm, açgözlülük, komünizm düşmanlarıyla v.s. uzlaşmazlık ve amansızca savaş; halkların özgürlüğü ve barış davasına bağlılık; emekçilerle, bütün ülke ve halklarla kardeşçe dayanışma...

KOMÜNİSTİN AHLAKI GÖRÜNÜŞÜ (BİÇİMİ): Komünistin ahlaki görünüşü sosyalizm ve komünizme bağlılık, proleter enternasyonalist ve yurtseverlik kolektivizm, ödev ve sorumluluk, dürüstlük ve doğruluk, sadelik ve alçakgönüllülük, haksızlığa karşı savaşmak vb. gibi belli

Bir İhanet ve Devrimci Öngörü

Partimizi kendilerine düşman seçenler boş durmuyorlar. Kürdistan devrimi yolunun, partimizin de içerisinde olduğu devrimci yurtsever organizasyonları dağıtmak ve yoketmekten geçtiğini açık açık propaganda eden ve bunun için de elinden geldiğini ardına koymayan Apocular (PKK), partimizi yönelik hergün yeni iftira ve karalamalarda bulunuyorlar. Bunun için de her türlü yalanı mubah sayıyorlar. Yaptıkları iftiralar, faşist cunta ve borazani işlevini gören güdümlü basının, devrimci ve yurtseverlere yakıştırmaya çalıştıkları karalamaları aratmayacak cinstendir. Bunun en son örneklerinden biri; Ömer Çetin'i partimizin Genel Sekreteri olarak göstererek, bu kişinin içine girdiği ihanetten partimizi lekeleme payı; amaçlarıdır.

Partimiz, 12 Eylül arifesinde sonrasına uzanan zaman süreci içerisinde Ömer Çetin'in davranış ve eylemlerini gözetlemiştir. O'nun sonuç itibarıyla partiyi pasifleştirmeye, devrimci özünden alıkoymaya, Marksist-Leninist normların öngördüğü örgütsel yapıdan uzaklaştırmaya, faşist cunta karşısında kol ve bacaklarını bağlamaya, hiçbir iş yapamama duruma getirmeye çalışılan bir tutum içinde olduğunu tesbit etmiş ve bu nedenle de cezalandırıp tüm yetki ve görevlerinden uzaklaştırmış parti üyeliğini bile dundürmüştü. Bu karardan tam seksen gün sonra, Ömer Çetin sanki aldığımız kararın isabetliliğini ispatlarcasına gidip faşist cuntaya teslim oldu. Olaylar böyle gelişmesine rağmen sözkonusu çevreler olayı çok iyi bildikleri halde, partimizi yıpratmak hissiyle ilk gündün bugüne dek her yerde sözlü düzeyde iftiralarında bulunmuşlardır. Hızlarını alamayarak, son olarak da bu yalanı yazılı düzeyde işleme cüretkarlığını göstermişlerdir.

Bu olayı daha önce bir kaç kez duyurduğumuz rağmen hem bu çevrelerin bu yalanını desif-

re etmek ve hem de bu ihanet sürecini ve buna karşı tutumumuzu daha iyi kayratmak amacıyla olayı bazı belgelerle birlikte tekrar yazmayı gerekli gördük.

Ömer Çetin, özellikle 12 Eylül faşist darbesinden sonra, partiyi mücadele alanından alıkoyma çabalarına girişti. Darbenin geçici olduğu, bu süreçte sessiz sedasız kalmanın en akılcı yol(!) olduğu görüşünden hareketle yeni döneme ilişkin mücadele taktik ve hedeflerinin belirlenmesine, kadroların korunmasına yanaşmadığı gibi, M. Komitesi organının toplanmasına da engel olmaya çalıştı. Partinin ısrarlı tutumlarına vargüçle karşı koydu. Bunun için, partinin ezici çoğunluğunun iradesine rağmen, partiyi tasfiye etme çabalarına girişti. Marksist-Leninist normları ayaklar altına aldı. Partinin yürütme organlarının toplanması, işlenmesi yollarını tıkamaya girişti.

Tüm bu ısrarlı ve bilinçli çabalarını gözetleyen Merkez Komitesi, zor koşul ve engellere rağmen 1982 Ocak ayında toplanarak, Ömer Çetin'i tüm görevlerinden uzaklaştırdı, parti üyeliğini dundürdü. Bu konuya ilişkin Merkez Komitesi'nin almış olduğu karar devrimci öngörünün bir belgesidir:

"...Merkez Komitesi bu tür küçük burjuva özeflik ve ahskanlıkları partiye buluşturmamak, parti saflarını burjuva düşüncesiyle zehirleyerek onu mücadele yolundan saptırmak; her türlü etkinliğini felç ederek bitkisel bir hayata mahkum ve bu yoldan çürümeye terketme çabalarında birinci derecede belirleyici rolü ile parti sekreterinin sorumlu olduğunu saptar. Son bir buçuk yılda, partimiz içinde meydana gelen gelişmeler, yukarıdaki çabalarda parti sekreterinin, birinci derecede belirleyici rol oynadığını hiçbir kuşkuyla yer vermeyecek derecede kanıtlamıştır.

"...Örgüt içindeki yetki ve sorumlulukların, örgütün sınıf çıkarlarının aleyhine ve Leninist anlayışı, devrime olan inanç ve savaş kararlılığını örgütten tasfiye edecek örgütü, sağ bir bataklığın içinde imha etme yolunu tutmuştur.

"MK Üyelerinin ve parti örgütlerinin ezici çoğunluğunun direnişi karşısında, daha da birçınlaşarak, her ne pahasına olursa olsun örgütü parçalamak yoluna gitmiştir.

"GS tüzüğü tümünden çığneyerek, partinin Leninist anlayışını ayaklar altına alarak, yetki ve sorumluluklarını kötüye kullanarak, ama öte yandan, gizliliğin, yetkililiğin, örgütsel disiplinin arkasına gizlenerek bütün bu çabalarını emellerine ulaştırmayı denemiştir.

"Bütün bu durumları somut olarak tespit eden parti MK GS'nin parti üyeliği dışındaki bütün görevlerinden azledilmesine, her türlü yetkinin elinden alınmasına ayrıca MK'nin alacağı bütün kararlarına uyması, partiyi ilişkin her türlü faaliyetlerini durdurması koşuluyla, önümüzdeki ilk kongreye kadar parti üyeliğinin de dundürülmesine, aynı koşullara uyduğu takdirde kongrede kendisine savunma hakkının tanınmasına karar vermiştir. Karar oybirliğiyle alınmıştır."

Ocak 1982 tarihli parti Merkez Komitesi toplantısında, Ömer Çetin ile ilgili alınan bu karardan tam seksen gün sonra (yani Nisan 1982 tarihinde), Ömer Çetin, aranılması üzerine Diyarbakır Emniyet Amirliğine giderek teslim oldu. Ömer Çetin, tek bir tokat yemeden, daha önce parti dökümanlarıyla, partisel faaliyetlerle "suç üstü" yakalanan yüzlerce militanımızın "ser verip ser verme"diği, kahramanca direnenek parti hakkında küçüklük tür bilgi vermediği koşullarda tüm bildiklerini kustu. Parti faaliyetleri hakkında tam 30 sayfalık bir bilgiyi

verdi.

Ömer Çetin partimiz şahsında, Kürdistan halkının mücadelesine, sosyalist düşünceyle ihanet

Devamı s.12'de

BUKİTABI OKUDUNUZ MU?

Bir Kürt Hanedanı

Geçtiğimiz yıl yayımlanan kitaplardan biri de önemli ve ciddi bir tarihi araştırma niteliği taşıyan, "Osmanlı İmparatorluğu'nun egemenliği altındaki Kürdistan'ın batı yakasında hüküm süren bir hanedanlığın doğuşundan dağılışına kadar olan dönemini ele alan bir kitaptır. Kitabın adı "Anadolu Derebeyi Qakalarından KÖSE PAŞA HANEDANI" yazarı Necdet Sakaoğlu. 1984'te Yurt Yayınları tarafından çıktı.

Köse Paşa Hanedanı'nın öncüleri Urfa'dan göçüp Sivas-Divriği'ne yerleşmişlerdir. "Urfa'nın Fırat vadisindeki Badıllı aşiretleridir." Büyük bir olasılıkla "bir kız alma meselesinden doğan düşmanlık sonucu aşiretten kopup Divriği'ye göçmüşlerdir." Hanedanlık, esas olarak bu "göçmen" ailenin beşinci nesil zamanında Mustafa Paşa'nın vezir olmasıyla duruşuna erişti. Osmanlı İmparatorluğu'nun resmî çevrelerinin Divriğilli Vezir Mustafa Paşa dediklerine halk "Köse Paşa" diyordu. Köse Paşa'nın dedesi İsmail Ağa 1760 yıllarında Badıllı aşiretinden kopup Divriği'ye yerleşti ve muteggalilik yaptı. Onun oğlu Hacı Osman Ağa Divriği Vayvodası oldu. Ailenin "hanedanlığı" Köse Paşa zamanında kuruldu. Bu nedenle hanedan O'nun ismiyle tanınır. "Köse Mustafa Paşa'nın sözü, oğlu Hacı Veliyedin Paşa, torunu İmam Hüseyin Bey, dördüncü kısıakta Osman Bey, beşinci kısıakta Esat Bey'e 1919'a kadar devam etmiştir."

DEREBEYLİĞİN DEVLET İLİŞKİSİ

Yazarın "Sunuş; Konu ve Kaynaklar" da belirtildiğine göre araştırma 15 yıllık bir çalışmanın ürünü. Başbakanlık arşivindeki önemli Osmanlı kaynaklarından Topkapı Sarayı arşivine, Sivas Müzesi arşivinden, Divriği Nüfus Memurluğu arşivine, sanelerden, genel ta-

rih eserlerine ve sözlü derlemelere varanadək binlerce kaynak araştırılmış ve eserde "doküzyüze yakın belgeyle İkiyüz kadar rivayet ve hatıra" kullanılmıştır.

"Araştırma, 18 ve 19. yüzyıllar boyunca Anadolu'nun değişik bir panoramasını ve bir derebeyi hanedanının tarihini kapsamaktadır." Kitap ayrıca bu hanedanlıkla doğrudan ya da dolaylı ilişkileri nedeniyle sözkonusu dönemin diğer kimi toplumsal ve siyasal gelişmelerine, diğer hanedanlara ilişkileri bilgilerine de yer vermektedir.

Kitap 17. yüzyılın sonu ile 18. yüzyılın başlarında Osmanlı İmparatorluğu'nda merkezi otoritenin zayıflamasına, yöresel derebeylerin güçlenmesine, yeni derebeyi allellerinin ortaya çıkmasına yolaçan ekonomik, toplumsal ve siyasal iç ve dış gelişmelere de değinmekte, Köse Paşa Hanedanlığının ortaya çıkışını bu tablo içinde ele almaktadır.

Bu çerçevede, kitap derebeyleri ile Osmanlı İmparatorluğu'nun merkezi yönetimi ve onlarla şehirli halk, köylüler ve göçebe aşiretler arasındaki ekonomik, toplumsal ve siyasal ilişkiler hakkında çok değerli bilgiler vermektedir. Merkezi yönetim, İmparatorluk topraklarını egemenliği altında tutmak, vergi toplamak ve seferlerde bu topraklardan asker almak için derebeylerine nasıl ayrıcalıklar tanıdığını, buna karşın derebeylerin de, feodal egemenliklerini kolayca pekiştirmek için merkezi otoriteyle nasıl bir çıkar bağı içinde olduklarını, verilen rüşvetleri, çevirilen dolapları önemli ölçüde aydınlatmaktadır.

Kitaba göre, "derebeylerinin özellikle 18.yüzyılın ikinci yarısındaki fonksiyonları, çok yönlü ve etkili olmuştur. Devletin el atmak istediği her alanda derebeyine muhtaç oluşu ilginçtir. Kimi zaman, seferi orduların

teşkilî büyüklü küçükü derebeylerinin gayretleriyle mümkün olabilmisti. Aşayışten vergi tahsiline, kaçakların yakalanmasına, eşkiya tenkiline dek doğrudan devleti ilgilendiren her husus, onlara havale edilmiştir."

Buna karşın aynı yüzyılın yine aynı döneminde "derebeylerinin bir çoğu vezir, mirmiran rütbeleriyle vali, mutasarrıf veya mütesellimdir. Ülke sanki onların nüfuz takımına uğramıştır. Üzerinde hak iddia ettikleri bölgeler için devleti eslemeden savaşta tutuşabilmekte, padişahın görevlendirdiği öteki derebeyi paşalar, onları yatıştırma uğraşmaktadır. Peşlerinde atlı, yaya leventleri, delileri, haytaları vardır. Çevrelerinin daha kudretli derebeyleriyle ortak çıkar gereği dayanışmaları sözkonusudur. Ancak kendi bölgelerindeki hakimiyetleri keşindiri. Devleti tamamiyen eden ehlî örf zümresi ile kadıyı yanlarına alabildikleri ölçüde halk üzerindeki yaptırımları baha da da perşimlenmektedir.... Konağında Zindanı, işkence odaları hatta darağaçları..." vardır.

KÜRDİSTAN DEREBEYLERİNİN STATOSU

Kürdistan, " özellikle Karasu -Murat havzaları daha değişik karakterde derebeylerinin sultta kurduğu yerler olarak dikkat çekerek. Bir yönüyle tahıl üretimine öte yönüyle konargöçerliğe ve hayvancılığa dayanan bu bölgeler, kent ve kasaba ayağından ziyade 'kı' ve 'dağ' güvenliğine muhtaç olduğu için derebeyinin eline daha istekli sarılmıştır. Bu zaruret ortaya çıkardığı derebeyi tipi ise, peşinde silahçöleri ile dolanan, eşkiyadan daha gözlepek ve kuvvetli bir cetebaşı kimliğindedir."

Kürdistan'ın özellikle Osmanlı İmparatorluğu'nun doğu sınırlarına yakın yöreleri, "derebeylerine daha değişik statülerde hâyatıyet vermiştir. Mezhap mücadeleleri, aşiret hayatı, İran'la ilişkiler bunun başlıca sebepleridir.

"1750'lerden itibaren, eski yeni ayırmaksızın derebeylerine karşı 'itt' ile 'kırdırma' politikası gütmeye başlayan devlet, bu ka-

dım aileleri de mücadeleye sürüklendi. Mahallî derebeylerinin birbirlerine karşı düşmanlıkları, kan davalarına ve kanlı muharebelere dönüştü. Mazlum ve masum halk yığınları bu berbat ortamın asıl büyük tahribatını yaşamaya başladılar."

İşte kitap Köse Paşa Hanedanı'nın tarihini böylesi bir ilişkiler sistemi içinde ele alıp ta 20.yüzyılın başlarına kadar getiriyor. Bu araştırmayı esas olarak söz-konusu ettiğimiz yüzyılların Batı Kürdistanı'nın daha çok da Sivas ve Divriği yöresinin önemli toplumsal ve siyasal olaylarını öğrenebiliyoruz. Fakat kimi zaman Köse Paşa Hanedanı'na mensup vezirlerin, merkezi otorite tarafından başka eyaletlere vali olarak atanmasından, kimi zaman bu hanedandan birinin merkezi yönetime başkaldırmasıyla başka yörelerin bunların üzerine gönderilmelerinden, kimi zaman da Sivas'tan ta Suriye'ye kadar gidip gelen konargöçer aşiret ile devlet arasında ya da onlarla yerleşik halk arasında çıkan kanlı savaşlardan Kürdistan'ın özellikle Harput, Diyarbakır, Urfa ve kimi diğer yerlerindeki gelişmeleri de öğrenebiliyoruz.

YALNIZ HANEDANLIK TARİHİ DEĞİL.

Araştırma, salt hanedan ailesinin tarihine; onun imparatorlukla olan ilişkilerine değinmiyor. Hanedan ailesiyle egemenliği altındaki topraklarda yaşamakta olan köylülerin, göçebe aşiretlerin, müslüman olmayan halkın ilişkilerine; ekonomik ve toplumsal yaşamına da değinmiyor. Hiç kuşkusuz, araştırmayı değerli kılan en önemli yanlardan biri de budur. Araştırma müslümlü ve gayri müslümlüyle Kürdistan köylüsünün, göçebe aşiretlerin bir yandan yörenin esnaf ve toprak ağalarının, eşkiyaların soygun ve talanından derebeylerin koydukları ağır vergi ve angaryadan öte yandan merkezi otoritenin aldığı vergi, bitip tükenmek bilmeyen iç ve dış savaşlar için kopardığı insan gücünün yarattığı tahribatlardan neler çıktığını, köylü-

ler tarafından o dönemde başvurulan dilekçelerden, yerel kadınlardan padişah katına dek yapılan girişimlerin tescil edildiği belgelerden ortaya koyuyor. Onlar toplumun en çok ezilen ve sömürülen kesimleri olarak apaçık karşımıza çıkıyor.

Osmanlı merkezi yönetimi padişah, kendi egemenlik alanına yönelmedikçe yerel derebeylerin merkezi yönetim tarafından atanan vali ve diğer imparatorluk görevlilerinin halk üzerinde estirdikleri baskı ve teröre her zaman göz yumar, halkın bu yöndeki şikayetlerini gözardı ederlerdi.

Örneğin Kürdistan'ın "en namılı ailelerinden olan Rısvanzadeler, bir yandan Rısvan konfederasyonu üzerinde mukafaa voyvodası, bir yandan da Maraş, Malatya ve Besni mallikaneleri mutasarrıfı olarak 200 yılı aşkın kendi bölgelerinde mutlak söz sahibi oldular... Devlet, bu hanedanın nüfuz alanına dışarıdan yönetici göndermeyecek derecede çekingen davranmayı, zulüm ve baskınlıklarını kulak ardı etmeyi seçti. Mesela, 1750' de Rısvanzade Süleyman Paşa, yönetim alanı dışındaki Darendeye iki bin süvari ve piyade ile giderek dört gün kalmış, haliden karşılıksız yem ve yiyecek almış, köylere yüzlerce asker sevk ederek haraç toplamış, mazlumları zincire vurdurmuş, Elbistan'da da benzer zulümleri tekrarlayarak Malatya'ya dönmüştür... Adı geçenlerin bu tür eylemleri cezasız bırakıldı."

Yine araştırmada belirtildiğine göre, bir araştırmacı tabloyu şöyle tanımlıyordu:

" Köylüler, pantreist ve pasivist tarikatlere saplanmıştı. Alevi ve sünni köylüler sık sık çatışıyorlar. Kız alıp vermezler. Yakın evlilikler aptal,sakat nesiller yaratmaktadır. Kıtık yıllarında açlık ve göç başlar. Boş arazi ve bataklıklarda sıtma, insanları kırar geçirirdi. Bir tutam arazi ve dedikodu yüzünden çıkan davaları, kötü beslenme, nesilleri dejenere etmeye başladı. Harplerin getirdiği askeri masraflar, sık sık tekrarlaıan avarız vergileri, köylü ve şehir-

liye yükleniyordu. Fakir sınıfların üstüne yüklenen ve 18.yüzyılda sayısı 100'ü bulan vergi çeşidi, iktisadi bir yıkım oldu."

OSMANLI'NIN ZULMÜ

Öte yandan bu derebeylerden biri merkezi yönetime karşı başkaldırdığı zaman, Osmanlı padişahları, hem merkezi ordu hem de yörenin diğer derebeyleri aracılığıyla bu beyin üzerine çullanır, yöreyi baştan başa kılıçtan geçirir "İti İte kırdırma" politikası güderdi.

Örneğin Vezir Köse Mustafa Paşa'nın oğlu Hafız Veliyeddin Paşa, 1812'de padişaha karşı isyan ettiğinde, padişah O'nun idam fermanını çıkararak bu fermanı Madenler Emîni Ahmet Paşa'ya havale etti.

" Madenler Emîni Kethudasını bir miktar askerle keşfe çıkarmıştı. Bir yandan da Kemah ve Arapık voyvodalarını malyetine çağırdı." Ve Veliyeddin Paşa'nın peşine takıldı. Pekçok kereler çatışmalar oldu. Her seferinde Veliyeddin Paşa kuşatmayı yararak kurtuldu. Sonra Padişah daha pek çok derebeyini ya da devletin yüksek düzeyindeki görevlilerini bu isyanı bastırmakla görevlendirdi. Veliyeddin Paşa çok zor durumda kaldığı zaman Akçadağ Kürt aşiretlerine sığındı. Kürt aşiretleri O'na sahip çıktılar.

Osmanlı Paşası, Pehlivan İbrahim Paşa Akçadağ'ı sardı. Aylarca Akçadağlıların etrafı sarılı kaldı. Yiyecekleri tükendi, dağda ot yemeye başladılar.Fakat bu arada Veliyeddin Paşa da beraber getirdiği askerlerini beslemek için Akçadağ Kürtleri'ne baskı ve zulüm yaptı.

1813'te " Ordunun Darendeye ulaştığını gören Veli Paşa en gözüpek silahşörlerini Akçadağ girişindeki Kurt Lapa Boğazı'na yığdı... Kurt Lapa Boğazı'ndaki kısa süreli müsademede 'Oymaklı Birliği' 200 ölü bırakarak yenilgiye uğradı. Açılan yol, Baba Paşa'nın kolayca Akçadağ'a girmesini sağladı ve hemen kuşatmaya geçildi. Kendi yurtlarında kendi dağlarında asılı kalan Akçadağlı-

Devamı s.13'de

BİR İHANET VE DEVRİMCİ ÖNGÖRÜ

Baştarafı s. 9'da

etti. O sadece fiziki olarak teslim olmakla yetinmeyip ideolojik olarak da düşman safına geçti. 10 sayfalık ifadesinin bir bölümünde : "... Bu mücadeleye inanmadığımı, siyasal çalışmaların kaliteli insan yetiştirme yerine katil ve hırsız yetiştirdiklerini, Kürt toplumu yoz bir toplum olması nedeniyle onu bilinçlendirmenin imkansız olduğunu, Kürt sorununun dünyanın en karmaşık ve zor sorununu olduğunu ve bizim gibi eksikliklerle dolu olan insanların bu karmaşık sorunu çözebilecek duruma gelmelerinin mümkün olmadığını, benim ayrıca ideolojik olarak yıkıldığımı artık sosyalist kuramcıların söylediklerini inanmadığı" nı söylüyordu.

O, hapisanede kaldığı süre boyunca yapılan açlık grevi vb. direnişlerin hiçbirisine katılmayan "politik(!)" tutuklulardan biridir. O, bu direnişçileri tipik bir sınıf düşmanımız, egemen sınıflardan yana birisi edasıyla "hırsız, sokak çocuğu, katil" olarak değerlendirmiştir.

İKİNCİ PARTİ KONGREMİZ ÖMER ÇETİN'İ HAIN İLAN ETTİ

Tüm bu gelişmelerden sonra toplanan ikinci parti kongremiz Ömer Çetin'i sosyalizme ve Kürdistan halkının mücadelesine verdiği bilinçli zararlardan dolayı HAIN ilan etti.

İkinci kongrede tüm delegelerin oybirliğiyle kabul edilen karar metni aşağıdaki gibidir:

"K.Serbest (Ömer Çetin P.n.) üzerine karar.

"PPKK İkinci Kongresi;

"Parti içinde sağ oportünist kliğin başını çekerek, partiyi işlemez hale getirip tasfiye etmeye çalışan ve bu nedenle de Merkez Komitesi'nin 9-11 Ocak Kararları ile tüm görevlerinden alınarak parti üyeliği dondurulan eski parti sekreteri Kurdo Serbest'in daha sonra burjuvaziye pazarlığa oturarak sosyalizme, halkımızın ulusal de-

mokratik mücadelesine ve partimize ihanet etmesi nedeniyle ihraç edilerek HAIN ilan edilmesi ve parti basını yoluyla teşhir edilmesini karar altına alı..."

Ayrıca kongre Ömer Çetin ile ilgili kararın da içinde olduğu Merkez Komitesi'nin Ocak 1982 toplantısında aldığı tüm kararları da oybirliğiyle onayladı.

ÖMER ÇETİN'İN HAINLIĞINI SÖMÜRGEÇİLERİN MAHKEMESİ DE TEYİD EDİYOR

1984 yılı içinde sonuçlanan KİP-DDKD davasında mahkemenin verdiği hükümler, verdiği kararlar Ömer Çetin'in hainliğini sergiliyor. Mahkeme kararının Ömer Çetin ile ilgili a- bendi

"a- TKDP-KİP isimli suç ittifakının mensubu olmak suçunu işlediği anlaşıldığından, TCK'nun(ç) 125. md.si yoluyla aynı kanunun 171/1 maddesi uyarınca 8 yıl ağır hapis cezasıyla mahkumiyetine, hakkındaki soruşturma tarihine kadar değiştirilmemiş örgüt hakkında, sonradan da doğrulanan temel bilgileri açıklayanlardan olması, soruşturma ve duruşma esnasındaki yardımcı beyanları, baştan sona kadar duruşma disp-

linine ve mahkeme kuruluna karşı örnek denebilecek bir davranış içinde olması, siyasal faaliyetlerini terk ettiği yolunda samimi görünen ifadeleri nedeniyle TCK'nunun 59 maddesi uyarınca cezası 1/6 indirilerek,..." diye ödüllendirmektedir.

Partimiz, Ömer Çetin'in geçen süreç boyunca değişen konum ve durumlarını çok iyi gözeteyerek olabilecekleri önceden tespit ederek buna göre de isabetli kararlar aldı; doğru bir politika güttü, devrimci öngörü-cülüğünü ortaya koydu.

Bu gerçeklere rağmen, bazı çevreler bu olayı partimize karşı kullanmaktan yarar umuyorlar. Onların bu çabaları hainleri gözden kaçırmaktan, yurtsever insanları karalamaya yaramaktadır. Onlar gerçekleri tersvüz edip haksız yerde örgütlere çamur atma çabaları yerine, içlerinde hergün çıkan sayısız ajan ve provakatörlerin neden çıktığı ve nasıl barındıkları, yurtsever örgüt ve kesimlere neden saldırdıkları, provakatif eylemlere niçin araç oldukları sorularına kafa yorsalar Kürdistan halkına ve onun mücadelesine daha yararlı olurlar.

Yalan ve iftiralar üzerinde kurulmak istenen yapılar tutunmazlar.

RAHŞAN ECEVİT....

Baştarafı s. 3'de

NEDEN KATLETTİLER !

Baştarafı s. 5'de

ğunlaştırıyor, kan döküyor. Ve döküldüğü kanlar içinde çırpınıyor. Çünkü faşizm ne kadar baskılarını yoğunlaştırırsa yoğunlaştırınsın, halkın kin ve nefretinin daha da artmasını engellemiyor.

KAHROLSUN FAŞİST ASKERİ BİRLİKLER ! YAŞASIN BAĞIMSIZLIK !

H.Gernas

20.7.1985

nenmelerini acı deneyleriyle yaşarak öğrendiler. Diktatörlüğün 5 Yılı boyunca teslimiyetçi bir konumda olan Ecevit'ler ve diğer burjuva muhalefet çevrelerinin bugün demokrasî havarisi kesilmeleri kimseyi kandıramaz. Onların demokrasî anlayışlarının çerçevesi de, önemli ölçüde, devrimci-demokratik güçlerin anti-faşist mücadele sürecindeki etkinliklerine bağlıdır. Bu nedenle, faşist iktidarı yerle bir etme mücadelesinde umut, halklarımızın devrimci demokratik örgütlü güçlerinin toplanmasında, bu uğurda atılan olumlu adımların daha da ilerletilmesindedir.

BİR KÜRT HANEDANI

lar için sonu belirsiz bir felaket başlıyordu. Kürt Lapa'da ölenlerin ya da esir düştükten sonra idam edilenlerin kesik başları , katırlara yüklenip dağa gönderildi."

Hem Veliyed'in Paşa'nın bas-kısından hem de Osmanlı paşası-nın kuşatma ve katliamından çok zor duruma düşen aşiretlerin bazı kadınları bir gece erkeklerden habersiz gizlice Veliyed'in Paşa'nın çadırına hü-cum ederek O'nu öldürdüler. "Basit yaşayışlarını uğursuz bir kurt gibi dalayan, dokuz aydır tüm varlıklarını kemiren zalim Veli yokedildi. Ölenlerin demi diyeti alındı. Baybeylerinin, aşiret geleneklerini çiğneyerek Veli'yi teslim etmek zorunda kal-maları önleildi. Ertesi gün, Pehlivan Paşa ile anlaşabilmeleri için en önemli ödün, cansız ve zararsız hazırlanmış oldu."

"... Ertesi sabah, toplar dağı döverken, askerler de kayalara

tırmanmaya başladılar." Savun-manın anlamsızlığını anlayan Akçadağ Beyleri Osmanlı Paşa-sına giderek Veli Paşa'nın cesedi-ni teslim edeceklerini bildi-rerek kuşatmaya son verilmesini istediler. Ancak Osmanlı Paşası "İlle de sağ isterim" diye tuttu-runca anlaşma sağlanamadı. Paşa gelenleri tutuklattı. Aşiretler başsız ve işsiz kaldılar. "Baba'nın (Osmanlı Paşası b.n.) askerleri, başsız, buğsuz, aç su-suz dağ ehlinin direnişini kır-makta güçlük çekmedi. Öldürülenler kayalaradan aşağıya fırla-tıldı; yakalananlar, Argada'ki kar-rargahta cellada teslim edildi. Ne Baybeyi kaldı ne yiğit... Resmî belgeye göre 117 kişi de Darendeye Kalesi'ne gönderildi. Yarasını, belki de 50 yılın saramıyacağı bir tenkil tamamlan-mış oluyordu. Dağları vatan tutan Akçadağlıların büyük çoğunluğu, yaşlılar dullar ve yetimlerdi artık... Yıllarca yamaç-ları, ağıtlar, ağlayışlar, kar-

gışlar çinlatacaktı..."

Arastırma buna benzer daha başka olayları da günyüzüne çıkararak, Kürdistan tarihini arastırılanlar için çok önemli sayılabilecek pek çok belge ve olayı aydınlatıyor. Kuşkusuz arastırmanın ciddi sayılabilecek zaaf ve yanlışlıkları da yok değil. Örneğin arastırmayı, Kürt toplumuyla ilişkilerin bir arastırma olarak değil de Türk toplumunun arastırması olarak ele alıyor. Yine Köse Paşa'nın ataları Urfa'nın Badıllı Aşireti'nden gelmelerine ve Osmanlı kayıtlarında Kürt oldukları belirtilmesine rağmen, yazar bu hanedanı bir Türk hanedanı olarak değerlendirmiyor. Onların da Türk kökenli olduklarını iddia ediyor.

Bütün bunlara rağmen çok emek sarfedilmiş, özellikle Kürt tarihçileri ve genel olarak Kürtler için büyük değeri olan bir arastırma niteliğindedir. Mutlaka okunmalıdır.

MODERN GENÇLİK HAPİSHANELERİ:ÜNİVERSİTELER

Baştarafı s. 4'de

tırcılar için ölçüt branstaki başarı değil, öğrencilerin koydukları kurallara ne ölçüde uyup uymadıklarıdır. Kendi kurallarına uyan, gününü gün etmekten başka bir şey düşünmeyen öğrencilere, hiç hakketmedikleri halde vize notu (imtilhan notu) olarak 70 ya da 80 verebiliyorlar. Bunun yanında da toplumsal gelişmelerle yakından ilgilenen, yozlaşmamış aydın öğrencileri hiç tereddüt göstermeden derslerinden bırakabiliyorlar.. Bir öğrencinin itirazı karşısında hemen onu polisle tehdit ediyorlar. Üstelik geçirdikleri öğrencilerden,ile-rici, yurtsever öğrencileri okul idaresine ihbar etmelerini istiyorlar. Bunun en belirgin kanıtı şudur: Eğitim Fakültesi'nin Dekanı öğrencilere yaptığı bir konuşmada; "duyduğumuza göre okulumuzda, hala eski dönemleri yaşatmak, yaratılan huzur ortamını bozmak isteyen bölücüler var. Biz bunların hepsini tespit edemiyoruz. Bu konuda öğrencilerimizden yardım bekliyoruz.

Siz bu öğrencileri bize bildirin, biz onları güvenlik kuvvetlerine teslim edelim" dedi. (Dekan'ın yaptığı bu konuşmaya en az 1000 öğrenci tanık olmuştur.)

YÖK cellatları en yoğun baskıyı üniversite'deki Kürt öğrencilere yöneltmektedirler. Bunu gizlemeye de hiç gerek duymuyorlar. Nitekim şu anda Konya Selçuk Üniversitesi'nde görev yapan, eski Fakülte hocalarından biri hiç utanmadan "Ben Diyarbakırlılardan (zaten Kürt demeye dilleri varmıyor) nefret ediyorum. Diyarbakırlı öğrenciler ağızlarıyla kuş tutsalar dahi benim dersimden geçemezler" diyebilmektedir. Nitekim adam dediğini yapıp öğrencilerin çoğunu dersinden bıraktı. Ve Konya Selçuk Üniversitesi'ne atanarak sahiplerinden "kemliğini aldı."

Bir de geçenlerde üniversitemizin aydın öğrencileri için çok değerli bir kaynak olan D.Ü.Kütüphanesindeki yüzlerce değerli (kendilerince yasak) kitabın top-

lanıp yakılması, hepimizi üzüntüye boğdu, kinimizi arttırdı.

Tüm bu olayların sonucu olarak büyük bir boşluğa itilen üniversite gençliği, yeni arayışlar içine girmekte, büyük bir kesimi ise uyuşturucu ve fuhuşa yönelmektedir.

İşte burada bize düşen görev, gençliği emekçi sınıfın saflarına çekebilmek için yoğun bir mücadele vermektir. Bu da gençliği bir çatı altında toplamakla mümkündür. Ve inanıyorum ki gençlik bu faşist propagandaları, uygulamaları boşa çıkaracaktır.

Devrimci Selamlarla
Şerger HELİN

7.7.1985

PÊŞENG'İ OKU OKUT
YAZI VE HABERLE
GÜÇLENDİR!

DEMİREL'İN "KONUŞAN TÜRKİYE'Sİ

Baştarafı s. 1'de

nuşan bir Türkiye"den kastı, salt kendisinin, çevresinin ve benzeri burjuva çevrelerinin konuşabildikleri, onların dışındaki toplum katmanlarının ellerinin ve ağızlarının bağlı olduğu bir Türkiye midir? Bay Demirel'in dün ve bugününü yakından bilenler ne yazık ki ilk soruya olumlu bir yanıt bulamazlar.

Bay Demirel yıllarca Türkiye'ye Başbakanlık yaptı. 1961 Anayasası'nın getirdiği kimi demokratik hak ve özgürlüklere, işçi sınıfının sendikal haklarına, diğer çalışanların mesleki örgütlerine, kadın ve gençlik örgütlerine şiddetle karşı çıkılarak, bu hakları geri almak için çırpınıp duranların başında Demirel vardı. Ne ki çok kısıtlı çoğu demokratik hak ve özgürlükleri tanıyor diye "bu Anayasa ile bu memleket idare edilemez", "bu Anayasa ile anarşinin ölü alınmaz" diyen yine Demirel'in kendisiydi. 12 Mart darbesinden sonra, generallerin silahları gölgesinde, parlamentodan Anayasa değişikliği yasalarını çıkararak, 1961 Anayasası'nın kimi demokratik maddelerini ortadan kaldıranlar Demirel'in başında bulunduğu Ap milletvekilleri idi. 12 Mart ardından, kiteller halinde zindanlara tıkı-

lan devrimci, yurtsever, demokrat insanların salıverilmesini sağlayan 1973 seçimleri sonrası genel affına en çok sıldiran Demirel'den başkası değildi.

Demirel'in, 12 milyon aşkın nüfusa sahip Kürt halkına bırakılmı konuşma hakkını tanımayacağı, varlığını bile kabul etmeyenlerin, Kürdistan halkını kölelik zincirinde tutmak için her türlü baskıcı reva görülenin başında geldiğini kim inkar edebilir.

O'nun faşist MHP ile işbirlikçiliğini Türkiye ve Kürdistan halkları unutabilirler mi? Bizzat devlet tarafından yönlendirilen faşist MHP milislerinin katliamlara dek varan cinayetlerine rağmen, basın mensuplarına; "bana suçcular cinayet işliyor derditemezsiniz" diyen Demirel değil miydi? 12 Eylül öncesi terör ortamının sıkıyönetim ve polis baskısının birinci derecede sorumlusu, 24 Ocak Kararları'nın uygulayıcısı yine Demirel'in başında bulunduğu faşist MHP destekli AP azınlık hükümetiydi. Türkiye'yi ABD emperyalizmine, İMF'ye, NATO'ya ve diğer uluslararası emperyalist kuruluşlara peşkes çekerek, Türkiye'yi emperyalizmin leri karakolu haline getirerek bölgemiz halklarının bağımsızlık ve özgürlüklerini tehdit altına sokan burjuva hükümetler arasında en büyük

paya sahip Demirel'in başında bulunduğu hükümetlerdi.

Bütün bunlara rağmen, Demirel'in salt kendisi ve çevresi eskisi gibi konuşmuyor diye "ben konuşan bir Türkiye'yi tercih ederim" demesi aslında sahtekarıktan başka bir anlama gelmez.

Yanlış anlaşılmasın, biz generallerin faşist ist Anayasası'nın koyduğu yasakları zorlayarak Demirel'in konuşmasını aslında olumlu bir gelişme olarak görüyoruz. En azından bu rejimin çözümlü olduğunu, acizliğini ve aşınmaya yüz tutmuşluğunu gözler önüne seriyor. Bizim vurgulamak istediğimiz, özgürlükler ve demokratik haklar konusunda Demirel ve O'nun gibi "demokrat" geçinen burjuva politikacılarının ne derecede çifte standartlı olduklarını göstermektir.

Gerçekten de Demirel, aslında konuşan Türkiye derken Türkiye ve Kürdistan işçi ve emekçilerinin politik temsilcilerinin konuşabilme, tartışabilme ve örgütlenbilme özgürlüğünü kast etmiyor. O sadece kendisinin konuşabilmesini kastediyor. Bu tutum ise ikiyüzlülüğün başka bir şey değildir.

İşte Demirel'in "konuşan Türkiye'si başka bir şey değil, budur.

MİLTANIN SÖZLÜĞÜ

Baştarafı s' 8'de

rak değil; aynı şekilde, duygusal biçimlerde, yerine getirilen davranışlardan tatmin olma yada olmama - vicdan rahatlığı yada vicdanazabı duyma- şeklinde de belirmektedir.

Ulusal Demokratik Halk Devrimi gibi yüklü, çetin bir sorunun zaferine yönelik soylu mücadelede, komünist vicdanın rolü, parti üyelerinin tavırlarında daha büyük önem taşıyor.

Halkımızın ve partimizin çıkarlarına doğru bir şekilde hizmet etmek, her yerde ve her şeyde yüksek kişisel örnek olmak.. bu her komünistten beklenen bir nitelikler.

Ulusal Demokratik Halk Dev-

rimi, Kürdistan işçi sınıfı ve emekçi halkımızın genel çıkarları uğruna savaşında, parti üyelerinden beklenen disiplin, sorumluluk, görevle bağlılık, özveri, kararlılık, yaratıcılık vb. gibi niteliklere ne derece sahip olunup-olunmadığına her parti üyesinin kendi komünist vicdanı karar verecektir. Parti üyesi subjektif olarak işin bilincine bu şekilde varacaktır.

Komünist vicdan bütün parti üye ve sempatizanların da bulunup-olunmadığına ölçüsüdür. Onda halkımızın bugünkü ve yarınki dayatmalarının acı ve coşku verici yönleri somutlaşmıştır. !

"TERÖRİST"

BİR EŞEK...

Baştarafı:S.6'da

olduktan sonra çevre denetlenirken bir de ne görülsün!karakol bahçesinin dibinde yan yatan ve her bir sekiz kurşun yarası almış bir eşek ve spası! Bunun üzerine küplere binen jandarma yüzbaşı eşek sahibine köy meydanında dayak attırır ve Silvan'a götürür.

Bugünlerde İlçe halkının alaylı bir ifadeyle konuştuğu tek konu, Kahraman Türk ordusunun bir eşek ve spasına karşı açtığı meydan muharebesidir.

PKK SALDIRILARINDAN VAZGEÇMELİDİR!

Son dönemlerde Türkiye ve Kürdistanlı komünist, devrimci demokratik ve anti-faşist birçok parti ve örgüte yönelik suçlama ve karalama çabalarını alabildiğine artıran PKK taraftarlarının bıçaklı-sopalı saldırıları sonucu Fransa ve F.Almanya'da 3 KKDK üyesi yaralandı. 30 Temmuz 1985 tarihinde Fransa'nın Paris, 9 Ağustos 1985 tarihinde F.Almanya'nın Celle kentlerinde meydana gelen iki olayın da teşahhlayıcıları PKK'lidir. Geçmişte de KKDK ve diğer örgütlerin üye ve sempatanlarına birçok kez saldıran PKK'ilerin, kendilerinin dışındaki hemen hemen tüm devrimci ve yurtsever güçlerin eleştirilerine, uyarılarına ve de bu tür saldırılarından vazgeçme önerilerine rağmen halkımızın düşmanlarından başka hiç kimseye yarar getirmeyecek sözkonusu türden saldırılarını sürdürmeleri hem üzücüdür hem de PKK'nin yanlışlıklarından hala vazgeçme niyetinde olmadığını açıkça gösteriyor.

Bırakalım her komünist, devrimci demokrat; her sağduyulu anti-faşist bile, devrimci ve yurtseverlere yönelik saldırıların, amaç ve niyeti ne olursa olsun sömürgeci faşist diktatörlüğe ve onun anti-faşist muhalefete yönelik karanlık planlarına hizmet ettiği bilinmektedir. Faşist diktatörlüğün karanlık odaklarının anti-faşist muhalefeti birbirine düşürmek için her türden dolaplar çevirdiğini bilmeyen, duymayan yoktur. Bu odakların faşizmin sözkonusu amacına hizmet edebilecek en ufak bir olanağı, karmaşayı kullanmaya çalışacağı açıktır.

Gerçek durum buyken PKK'nin, yeniliğe götürün politikalarının esas nedenlerini araştırıp yanlışlıkların kaynağını ortaya çıkarmaya çalışması gerekirken kendi yanlışlıklarının üstünü örtmeye çalışması ve en önemlisi de yanlışlıkların nedenlerini hep kendi dışındaki devrimci ve yurtseverlere mal ederek işi fiilî saldırılara kadar

vardırması hangi açıdan ele alınsa alınsa yurtseverlikle bağdaşmaz. Kulaklarını otumlu eleştirir ve önerilere kapatan PKK'iler artık yukarıdaki gerçeği görmeli ve kendi dışlarındaki komünist, devrimci ve yurtseverlere yönelik saldırılardan, suçlama ve karalama girişim ve çabalarından vazgeçmelidirler. Kürdistan halkının ulusal ve toplumsal kurtuluş davası bunu gerektiriyor.

SOL-BİRLİK...

Baştarafı s.16'da

nelen insanlık dışı saldırılar karşısında sessiz kalmamalıdır. Diktatörlüğün bunu, polis yasaında olduğu gibi, demokrasi güçlerine yönelen yeni saldırılar için gerekçe olarak kullanması engellenmelidir.

Sol Birlik tüm ilerici, demokratik ve yurtsever güçleri dikta-

törlüğün bu tehlikeli girişimini önlemek üzere seslerini yükseltmeye çağırıyor. Kürt halkı üzerindeki barbarca saldırılara son verilmelidir. Tutuklamalar, işkenceler, katliamlar ve idamlar durdurulmalıdır. Kürt köylerinin boşaltılmasına, sürgünlere son verilmelidir. Irak ve İran'la yapılan türden, gerici rejimlerle Türkiye arasında varolan gizli saldırgan anlaşmalar iptal edilmeli, Türk askerî birliklerinin komşu ülke topraklarına yönelik saldırıları, sınır ihlalleri durdurulmalıdır. Ölkemizin ABD emperyalizminin saldırgan amaçları uğrunda Ortadoğu halklarına karşı bir jandarma olarak kullanılmasına izin verilmemelidir.

SOL BİRLİK
PPKK, TİP, TKEP, TKP, TKSP,
TSİP

YENİ BİR ARMAĞAN (!)

Baştarafı s.3'de,

yon, hukuk v.b sosyal bilimlerden mezun olanlar 1 milyon lira borçlu olacaktır.

Bu "harc" giderlerinin yanında okul süresi zarfında öğrencinin barınma, beslenme, giyinme, okul ve diğer masraflarını da hesapladığımızda, bırakın bir ücretli işçi, veya köylü: orta halli aileler dahi çocuklarını üniversiteye gönderemeyeceklerdir. Tüm imkanlarını seferber eden ve çocuğunun okuması için herşeye katlanmayı göze almayan bile çocuklarının yetenek ve ilgi alanına değil; kesesinin doluluğuna göre bölüm tercih edecekler. Okul okuyacak lise öğrencisi genç de kendilerinin maddi durumunu daha çok hesaba katmak zorunda kalacak ve yetenekli olabileceği alan yerine başka bir bölüme kayıt yapmak durumuyula karşılaşacak. Üzbinleri ortaya dökererek, çocuklarını yabancı dil programlı özel hazırlık sınıflarına gönderen para babaları, üniversite sınavını kazanan evlatlarını herhangi bir bölümde okutabileceklerdir. Bu son alınan "harc"ların yükseltme kararı,

artık Üniversite Seçme Sınavları'na da fazla gereksinim bırakmamıştır. Ayrıca, bu son karar okuma özgürlüğü için çalıştıklarını söyleyenlerin ikiyüzlüklerini, sahtekarlıklarını da ortaya seriyor.

Faşist cuntanın Başbakanı Turgut Özal hiç sıklımadan bu- nun gençlik için yapıldığını söylüyor. Özal, "sadece bugün okuyanlar değil, gelecek nesiller var. Alınan paralar yine öğrenciler için harcanacak" derken, YÖK'ün yetkili ağızları da bu, "öğrencilerin sorumluluk duygusunu artırır" diyorlar. Amaç bellidir; emekçi gençlik okuma hakkından tamamen mahrum edilmek isteniyor.

Özal hükümetinin aldığı "harc"ların yükseltilmesi kararı Kürdistan ve Türkiye emekçi gençliği açısından, faşist diktatörlüğün siciline işlenen yeni bir suçtur. Bu durum aynı zamanda faşist diktatörlüğün yıkılması için gençliğin anti-faşist birliğinin oluşturulmasının ne derece acil bir görev olduğunu da bir kez daha gösteriyor.

Kürt Halkına Saldırı Karşısında Sessiz Kalınmamalıdır!

Faşist diktatörlüğün Kürt halkına karşı giriştiği ilan edilmiş savaşın boyutları son derece tehlikeli bir biçimde genişletiliyor. "Huzur Operasyonu" adı altında Türkiye Kürdistanı'nda başlatılan terör dalgası içinde yüzlerce köy basıldı, çocuk, genç, yaşlı demeden meydan dayatılardan geçirildi, binlerce yurtsever gözaltına alındı ve ağır işkencelere uğradı. Bu güne kadar sadece gazetelere yansıtıldığı kadariyle yüze yakın kişi "operasyonlarda" katledildi. "Devleti ve huzuru" korumak amacıyla silahlî ceteler oluşturuldu, sınırı mayınlamak gerekçesiyle köylerin ve kasabaların boşaltılmasına başlandı. Sınırın boydan boya ışıklandırılması, seri operasyonlar için özel "huzur yollarının" yapımı sürdürülüyor. Nihayet Cunta'nın İçişleri Bakanı "Güneyoğdu"da gerilla savaşını veriyoruz" diyerek Kürt halkına karşı sürdürülen bu ilan edilmiş savaşta açıkça tasdik etti.

Diktatörlüğün bu insanlık dışı saldırıları yalnızca Türkiye Irak dıstanı'yla sınırlı değildir. Irak'taki gerici Saddam yönetiminde askeri operasyonlar için bu ülkenin topraklarına girmesine olanak veren saldırgan bir anlaşmanın yapıldığı biliniyor. Nitekim diktatörlük bugüne kadar defalarca Irak sınırını geçerek buradaki Kürt yurtsever çocuklarına karşı açık saldırılarda bulundu. Benzeri bir anlaşma son dönemde İran'da da yapıldı ve buna dayanarak Mayıs ayı içinde İran Kürdistanı'nda ortaklaşa operasyonlar yürütüldü. Son günlerde boyalı basında İran ve Irak'taki "ayrılıkçı güçlerin birleştikleri ve bunun sınırlarımız için büyük bir tehlike oluşturduğunu" yokunda haberlerin yer almasına paralel olarak diktatörlüğün çok daha tehlikeli yeni saldırıları için kapsamlı hazırlıklar içinde olduğu görülüyor. Türkiye ve Batı

basınında diktatörlüğün yoğun bir biçimde askeri birlikleri "Doğu" ya kaydırıldığı Irak sınırında binlerce kişilik ağır silahlî birliklerden, jandarma ve komando ekiplerinden oluşan yığınak yapıldığı, Irak'la ortaklaşa bir hareket planlandığı ve bu amaçla Irak'ın da İran'a karşı savasa sürdüğü bir tugayını Irak Kürdistanı'na geri çektiği yazıldı. Cunta'nın Savunma Bakanı bu hazırlıkları "sınır bölgesinde planlanan askeri manevralar" için olduğunu söylüyor doğrudan.

Bütün bu girişimler Türkiye'nin bölgede ulusal kurtuluş savaşı veren halklara karşı ABD emperyalizminin ve NATO'nun jandarması olarak kullanılması planıyla bağlıdır. Türk askeri birliklerinin yığıldığı bölgenin Sovyetler Birliği sınırlarına, İran-Irak birliklerinin çarpıştığı cepheye ve Irak'ta ABD çevik güçleri için hazırlanan askeri ülere çok yakın olması Türkiye'nin Ortadoğu'da yeni bir gerginlik ocağı yaratmayı amaçlayan son derece tehlikeli sertvenlere sürüklenmesi, emperyalizmin bu planında diktatörlüğün doğrudan bir rol üstlenmesi yolunda atılan bir adımdır. Bir yandan Türkiye'nin körfez savaşına "barış gücü" paranası altında doğrudan ulaştırılması ve yolla bölgede ABD askeri varlığının güçlendirilmesi için el altından belli hazırlıklar yapılırken öte yandan diktatörlük eliyle bölgede Kürt halkının meşru hakları ve ulusal çıkarları için savaşan yurtsever güçlerin, Kürt ulusal hareketinin ezilmesi amaçlanıyor.

Diktatörlük Kürt halkına yönelik bu soykırım planını ve bölgeye ilişkin saldırgan amaçlarını "ulusal çıkarlar" gerekçesinin arkasına gizlemek istiyor. Ölkemizin "Sovyetler Birliği"ne karşı kalkan ve Ortadoğu halklarına karşı kılıç" olarak kulla-

nılmasının ulusal çıkarlarla hiç bir ilişkisi yoktur. Tersine patlamaya hazır bir barut fıçısını andıran bu bölgede, Türkiye'nin barışı tehdit eden bir gerginlik unsuru olarak kullanılması, emperyalizmin çıkarları uğruna yeni saldırılara alet edilmesi, ülkemizin büyük felaketlerle sonuçlanabilecek maceralara sürüklenmesinden başka bir "kazanım" getirmeyecektir. Irak ve İran'da sınırlara yakın bölgede, gerici rejimlere karşı özgürlük ve ulusal kurtuluş için Kürt halkının yıllardır süren direnişi ise ne Türkiye'nin güvenliğini, ne de sınırlarını tehdit ediyor. Çünkü onları Türkiye halklarıyla bir "hesabı" yoktur. Onların mücadelesi ABD emperyalizmini ve ülkelerindeki gerici rejimleri hedef alıyor. Bu nedenle onlar sadece emperyalizmin ve yerli uşaklarının çıkarlarını tehdit ediyor.

Diktatörlük Türkiye Kürdistanı'nda aylardır Kürt halkına karşı sürdürdüğü baskı ve zorbalığı "ayrılıkçı, bölücü cetelere" karşı yürütülen bir savaş gibi göstermek istiyor. Kürt halkı egemen Türkiye burjuvazisinin onun varlığını inkar eden, yıllardır en zorbaca yöntemlerle sürdürülen zorla asimilasyoncu politikaya, soykırıma ve ulusal baskıya karşı mücadele ediyor. Kürt halkı onu yıllardır sömüren ve çağ dışı bir yoksulluğa mahkum eden Türkiye burjuvazisine ve onunla işbirliği içindeki Kürt egemen sınıflarına karşı savaşıyor. Kürt halkı ülkemizin diktatörlüğün pençesinden kurtarılması, ABD emperyalizminin saldırgan amaçları için kullanılmasına son verilmesi için barış ve demokrasi için mücadele ediyor. Türk ve Kürt halklarının çıkarları bir ve mücadelesi ortak. Bunun "Türk halkıyla bir toprak kavgası" gibi gösterilmesine izin verilmemelidir. Kürt halkına yö-

Devamı s. 15'de